Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XV nr. 3811 | 4 pagini — 20 bani | Joi 10 ianuarie 1957

Răspuns la întrebările cititorilor

Îmbunătățirea sistemului de salarizare contribuie la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii

Mai mulți cititori s-au adresat ziarului nostru cu diferite întrebări referitoare la îmbunătățirea sistemului de salarizare, preconizată de plenara din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R.

Răspundem în cele ce urmează la întrebările cititorilor respectivi.

În cadrul complexului de măsuri aprobate de recenta plenară a C.C. al P.M.R. în vederea ridicării nivelului de viață al poporului și a dezvoltării economice a țării noastre, un loc principal îl ocupă măsurile referitoare la îmbunătățirea sistemului de salarizare a muncitorilor. După cum se știe, această problemă a fost pusă pe primul plan încă de la Congresul al II-lea al partidului, care a dat indicații pentru rezolvarea ei cît mai operativă.

În cursul anului 1956 s-au și luat în această privință o serie de măsuri importante. Au fost ridicate salariile la numeroase categorii de muncitori, ingineri și funcționari. Este vorba de muncitorii din industria petrolului, chimiei, sticlei, forajului și explorărilor geologice, energiei electrice, lemnului, cooperația meșteșugărească, lucrătorii din exploatarea căilor ferate, comerț și alimentație publică, de corpul didactic, etc. Totodată, pe baza Hotăririi nr. 1360/956 au început lucrările de îmbunătățire a salarizării personalului tehnico-administrativ prin introducerea salarizării pe funcțiuni. Tot în cursul anului trecut au fost sporite bursele studenților, s-au mărit cîștigurile muncitorilor cu salarii mici, s-a acordat alocația pentru copii, etc.

Îndeplinirea tuturor acestor măsuri cu caracter pregătitor, a creat condiții pentru trecerea la sporirea cîștigurilor tuturor categoriilor de muncitori, pe calea îmbunătățirii actualului sistem de salarizare și normare.

Care au fost principalele cauze care au determinat necesitatea modificării sistemului de salarizare în vigoare?

Este cunoscut faptul că venitul marei majorități a muncitorilor se compune din salariul tarifar, salariul de bază cum e numit în mod curent, și acordul, adică remunerarea depășirilor de normă obținute. În mod normal, partea cea mai importantă din cîștig trebuie să o reprezinte salariul tarifar. Aceasta întrucît salariul tarifar reprezintă partea sigură, stabilă, a cîștigului. Întrucît salariul tarifar trebuie să indice nivelul de calificare a fiecăruia, importanța muncii pe care o depune. Acordul este de fapt un supliment, o răsplată materială pentru plusul de inițiativă, de efort depus pentru depășirea normei stabilite.

Ce s-a întîmplat în fapt? În ultimii ani, salariul tarifar a încetat să mai reprezinte partea cea mai însemnată a cîștigului. Aceasta întrucît în timp ce salariile tarifare au fost menținute la același nivel, cîștigul, ca urmare a continuei creșteri a productivității muncii, a crescut mereu. În cadrul cîștigului unui strungar, bunăoară, salariul tarifar putea fi de pildă de 400 lei, în timp ce acordul să se ridice pînă la 800 lei. Drept urmare, muncitorul nu mai era stimulat să-și ridice calificarea pentru a fi încadrat într-o categorie tarifară mai bună. În plus stabilirea de norme umflate, empirice, transformă normele doar într-un instrument de salarizare menit să ducă la atingerea cîștigului planificat, ducea la lipsirea muncii în acord de caracterul ei stimulativ. Depășindu-și cu ușurință norma cu procente însemnate, fără ca pentru aceasta să fi folosit o metodă mai bună de lucru sau să fi realizat o raționalizare, muncitorul nu era stimulat să caute continuu noi posibilități pentru creșterea productivității muncii.

Iată motivele principale care au determinat plenara C.C. al P.M.R. să hotărască revizuirea actualelor rețele tarifare, majorarea salariilor tarifare ale muncitorilor și îmbunătățirea muncii de normare în întreprinderi.

Raportul dintre cîștig și salariul tarifar

Potrivit măsurilor proiectate de plenara Comitetului Central al partidului salariul mediu tarifar pe întreaga economie va putea crește în medie cu 36 la sută diferențial în funcție de ramură economică, condiții de muncă etc., în timp ce creșterea n.i.a. a cîștigului mediu actual va fi de circa 15 la sută, cu variații între 13 la sută și 25 la sută pe diferite ramuri ale economiei.

După cum se vede, creșterea cîștigului va fi obținută îndeosebi pe calea sporirii salariilor tarifare, care vor deveni astfel elementul hotărîtor al cîștigului. Paralel cu creșterea salariilor tarifare în întreprinderi se va trece la îmbunătățirea normării muncii, fixîndu-se norme mai stimulative, mai juste, care să țină seama de particularitățile economice și tehnice ale fiecărei întreprinderi. Măsurile ce se vor lua în fiecare întreprindere în direcția îmbunătățirii organizării muncii și a aprovizionării, ca și puternicul stimulent pe care noua salarizare îl va aduce fiecărui muncitor vor crea condiții pentru o sporire într-un ritm mai accelerat a productivității muncii și pentru creșterea și mai simțitoare a cîștigurilor.

Un exemplu concret va lămuri și mai bine această problemă.

Să luăm de pildă un strungar care are un salariu tarifar de 13 lei pe zi, adică 0,54 lei pe bucată și a cărui normă este de 24 piese pe ziua de 8 ore. Să ne închipuim că el depășește norma cu 100 la sută, realizînd 48 piese în 8 ore. În acest caz, conform actualului sistem de salarizare el cîștigă 26 lei pe zi.

Odată cu îmbunătățirea sistemului de salarizare, același strungar va avea, de exemplu, un salariu tarifar zilnic de 25,50 lei. În ce privește norma nou stabilită, pe baze mai reale, ea va fi de 40 piese pe zi. În cazul cînd strungarul va realiza tot 48 piese pe zi, ca și pînă acum, adică va avea o depășire a normei de 20 la sută, cîștigul său zilnic va fi de aproximativ 31 lei în loc de 26 lei, cît cîștiga înainte de îmbunătățirea sistemului, sporind deci cu peste 12 la sută.

Este însă cu totul probabil ca strungarul nostru să nu mai confecționeze tot 48 piese, ci un număr mai mare. În cazul cînd, datorită măsurilor tehnico-organizatorice ce se vor lua de către conducerea întreprinderii, el își va ridica productivitatea muncii și va realiza 56 piese pe zi, adică va depăși noua normă cu 40 la sută, atunci cîștigul său se va ridica la 36 lei pe zi.

Iată dar ce mare însemnătate are pentru fiecare muncitor introducerea noului sistem de salarizare.

PAUL MARIAN

(Continuare în pag. 3-a)

FĂURIM O PUTERNICĂ INDUSTRIE GREA

În anii regimului nostru, industria grea și în cadrul ei, industria siderurgică, a făcut importanți pași înainte. Contrazicînd prin fapte veleitățile foștilor moșieri și fabricanți care tindeau să țină veșnic în înapoiere țara noastră, oamenii muncii au creat, sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, o puternică industrie.

Cifrele sînt grăitoare: dacă luăm ca bază anul 1938 constatăm că fontă, de pildă, am produs în anul 1950 în proporție de 240 la sută, iar în 1956 în proporție de 439 la sută, oțel am produs în aceleași perioade în proporție de 195 la sută, respectiv 275 la sută, iar laminate finite 144 la sută, respectiv 186 la sută.

Crearea acestei baze puternice pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale economiei naționale a dat posibilitatea ca, așa cum se arată în Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, să trecem paralel cu dezvoltarea mai departe a industriei producătoare a mijloacelor de producție, și la dezvoltarea industriei petrolului, chimică și siderurgică, să dezvoltăm într-o măsură mai mare ca pînă acum agricultura și industria producătoare de bunuri de larg consum.

Consecvent sarcinilor trasate încă la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn în legătură cu ridicarea necontenită a nivelului de trai al populației muncitoare, regimul nostru, partidul și guvernul, iau neîncetat noi măsuri pentru îmbunătățirea planificării și conducerii economiei naționale, pentru descentralizare, pentru înfăptuirea în practică a indicațiilor plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

Ca urmare a hotăririlor Plenarei C.C. al P.M.R.

Scad prețurile produselor agricole pe piață

BAIA MARE. — Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, care prevăd printre altele desființarea sistemului de cote obligatorii la produsele vegetale și animale, constituie un stimulent puternic pentru țăranii muncitori în ce privește valorificarea a tot mai multe produse agro-alimentare. Ca urmare a acestui fapt prețul unor produse a început să scadă pe piețele diferitelor orașe ale țării.

Pe piețele orașelor Satu Mare și Carei de pildă, cele mai mari piețe ale regiunii Baia Mare, suta de kilograme de porumb se vindea cu 2—3 săptămîni în urmă cu 250 lei, iar aceeași cantitate de cartofi costa între 180—200 lei. În prezent prețul la suta de kilograme de porumb variază între 160 și 200 lei, iar la cartofi între 80 și 100 lei. (Agerpres)

Punctul pe i

În timp ce la prima sală de Cinemascop rulează un film pe ecran normal, în alte săli se amenajează noi instalații pentru ecran lat.

— De ce se mai cheltuiesc bani pentru alte săli dacă nici aici nu rulează Cinemascop?

— Nu-i greu de înțeles: cinema... scopul scuză mijloacele...

Desen de GH. CHIRIAC

Țara întreagă se pregătește de alegeri

ÎN CURÎND ÎN FAȚA URNELOR

Cronica electorală

Zilele acestea — puține cîte au mai rămas pînă la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională — sînt caracterizate de ritmul intens al pregătirilor ce se fac pretutindeni în țară. La Casele alegătorului, pe străzi, în sate, la centrele de afișare a listelor de alegători, animația este continuă, discuțiile se poartă doar pe o singură temă: alegerile. Din corespondențele primite din întreaga țară redăm mai jos, pe scurt, doar cîteva aspecte ale activității rodnice ce se desfășoară acum, în toiul campaniei electorale în gîndurile noastre să semnalăm și cîteva deficiențe.

BAIA MARE — *Zilele trecute în orașul Satu Mare s-au afișat listele de alegători, în care au fost înscriși peste 32 000 cetățeni. Numeroși locuitori ai orașului au trecut pe la centrele unde sînt afișate listele, ca să verifice dacă n-au fost omiși. Ca urmare, în decurs de trei zile comitetul executiv al orașului Satu Mare a primit aproape 1000 de întîmpinări, prin care alegătorii aduc la cunoștință diferite greșeli de nume sau omisiuni de pe listele de alegători. De exemplu, tînăra Ileana Dunca, din strada Aurel Vlaicu, a împlinit de curînd 18 ani. Ea a fost trecută pe listele de alegători numai în urma întîmpinării ei înaintată și rezolvată. La fel s-a procedat cu tinerii Francisc Kovacs, Iuditha Trifan, Maria Kovacs și alții, care au împlinit nu de mult 18 ani și fuseseră omiși din listele de alegători.*

CONSTANȚA — În cartierul Tăbăcari din orașul Constanța există „Casa alegătorului" nr. 16, bine aranjată, oferind la prima vedere o atmosferă plăcută, primitoare. Din păcate însă, această casă a alegătorului nu desfășoară nici o activitate pentru popularizarea legii electorale, a realizărilor regimului nostru democrat-popular, a candidaturii propuse pentru alegerile de la 3 februarie. „Nu avem plan de muncă — spune responsabilul acestei case, tov. Badea Dumitru. Pînă acum nu am făcut nimic. Am așteptat că va veni cineva de la D.R.N.M., care ne patronează, ca să ne ajute să facem un plan de muncă. Nu a venit deși au trecut aproape două săptămîni și mai bine de cînd am deschis „Casa alegătorului".

Oare consiliul orășenesc F.D.P., de cînd a primit informarea că toate „Casele alegătorului" din oraș au fost deschise, a mai trecut vreodată pe la acestea, să vadă ce fac ele în campania electorală?

PLOEȘTI — 17 500 agitatori din regiunea Ploești desfășoară o rodnică muncă de agitație în orașe, sate, cartiere, pe străzi și la Casele alegătorului. Aceștia popularizează în rîndul maselor de cetățeni importanța alegerilor din 3 februarie, realizările regimului democrat popular, perspectivele deschise de documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R., cît și candidații Frontului Democrației Populare. Și agitația vizuală se bucură de o mare atenție în regiunea Ploești. Pe străzi, la locuri vizibile sînt expuse afișe și lozinci, care îndeamnă oamenii muncii să-și dea cu încredere votul candidaților F.D.P. La buna desfășurare a agitației vizuale o contribuție însemnată aduc cele 761 de echipe de afișaj. Numai în raionul Cîmpina funcționează 230 asemenea echipe.

În mijlocul alegătorilor

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). La clubul „Flacăra II" din Moreni peste 500 de cetățeni au venit să se întîlnească cu tov. Nicolae Croitoru, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Băicoi. Candidatul propus pentru a doua oară este cunoscut de petroliștii din Moreni, ei înșuși fiind petrolist. Modest așa cum e din fire, candidatul a vorbit alegătorilor săi despre problemele lor actuale, despre rezolvarea unor probleme cetățenești.

Luînd cuvîntul Jean Stănescu, mecanic la atelierul mecanic Moreni, a arătat aportul adus de candidat, care a mai fost deputat, la construcția școlii din Ghirdoveni ca și multe alte lucrări ce s-au efectuat pe tărîm obștesc precum și sprijinul acordat în transformarea socialistă a agriculturii raionului Cîmpina în același timp a cerut deputatului să-i fie în atenție drumurile de acces ale schelei Moreni și în special drumul dintre Băicoi-Moreni care are un rol de seamă în realizarea și depășirea planului de producție la extracția de țiței.

Angajîndu-se să muncească cît mai bine pentru sporirea continuă a producției de țiței, cinstind astfel alegerile de la 3 februarie, Gheorghiță Năstase, dispecer, a arătat că în schelă se face simțită lipsa unor scule sau calitatea acestora lasă de dorit. Din lipsa de scule bune, sau uneori insuficiente, echipele nu pot lucra cu maximum de randament, lucru ce-ar avea repercusiuni serioase asupra producției schelei.

Alți vorbitori printre care Vasile Briciu și Mihai Ștefan au arătat contribuția adusă de tov. Croitoru în rezolvarea unor probleme ca spitalul din oraș, piața nouă, extinderea rețelei de magazine alimentare și industriale, care constituie un pas serios în îmbunătățirea nivelului de trai al petroliștilor din Moreni.

Întîlnirea dintre candidat și alegători a constituit o puternică manifestare a dragostei petroliștilor din Moreni față de partid și guvern.

Pentru lărgirea atribuțiilor sfaturilor populare în conducerea economiei locale

NUMEROASE ÎNTREPRINDERI DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ TREC ÎN SUBORDINEA SFATURILOR POPULARE

Congresul al II-lea al Partidului nostru a pus un accent deosebit pe înlăturarea centralismului excesiv, care frînează dezvoltarea inițiativei și activității organelor locale ale puterii și administrației de stat. Centralizarea excesivă a diminuat rolul sfaturilor populare ca organe de conducere ale vieții economice, social-culturale locale, a frînat inițiativa locală, a dus la o slăbire a simțului de răspundere și a determinat în bună măsură cunoscuta atitudine de a aștepta totul de la centru.

Plenara Comitetului Central al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 arată drumul care trebuie urmat pentru a se asigura lărgirea competenței sfaturilor populare, în scopul satisfacerii crescînde a nevoilor oamenilor muncii.

„Trecerea întreprinderilor de importanță locală (întreprinderi de bunuri de larg consum, de construcție și deservire a populației) — arată rezoluția Plenarei — în subordinea sfaturilor populare, aprobarea de către acestea a programelor lor de activitate, îndrumarea și controlarea lor de către sfaturile populare, repartizarea produselor acestor întreprinderi de către organele locale, vor contribui la dezvoltarea lor, la creșterea producției, la reducerea cheltuielilor de producție și circulație și la mai bună satisfacere a nevoilor populației".

În lumina indicațiilor date de către Rezoluția C.C. al P.M.R. au fost luate în ultimul timp o serie de măsuri menite să ducă la lărgirea competenței sfaturilor populare.

Una din măsurile importante care va contribui la stimularea inițiativei locale și la lărgirea atribuțiilor sfaturilor populare în dezvoltarea economică a regiunilor, o constituie aceea a trecerii unor întreprinderi de industrie alimentară în subordinea sfaturilor populare.

Potrivit acestei măsuri, începînd de la 1 ianuarie 1957 trec de sub îndrumarea și controlul Ministerului Industriei Alimentare sub îndrumarea și controlul sfaturilor populare regionale și al Capitalei R.P.R. o serie de întreprinderi de morărit precum și majoritatea întreprinderilor de panificație și de produse făinoase.

Unele din aceste întreprinderi, cu întregul activ și pasiv pe baza bilanțului întocmit pe data de 31 decembrie 1956 au și fost trecute în subordinea sfaturilor populare.

Această măsură de o deosebită importanță va asigura o îndrumare și un control mai operativ și eficace asupra activității acestor întreprinderi, va da posibilitatea unei mai bune organizări a muncii, ceea ce va duce la sporirea producției, la reducerea prețului de cost precum și la o mai bună satisfacere a nevoilor de consum a populației.

Ministerul Industriei Alimentare, în calitate de organ central de îndrumare și coordonare a activității tehnico-economice a sectorului de industrie alimentară locală, urmează să emită instrucțiuni cu caracter de îndrumare tehnică cu privire la calitatea produselor, procesul tehnologic, folosirea utilajului etc., sprijinind astfel dezvoltarea industriei alimentare locale și îmbunătățirea calității produselor.

Toate acestea nu constituie decît un început pe drumul descentralizării, al dezvoltării și îmbunătățirii muncii organelor locale ale puterii de stat în domeniul industriei alimentare. Pe măsura dezvoltării activității acestora, urmează să fie trecute sub îndrumarea și controlul sfaturilor populare și alte unități de industrie alimentară, a căror producție este destinată satisfacerii nevoilor locale de consum.

Sir Anthony Eden a demisionat

Sir Anthony Eden a demisionat. Comunicatul laconic — continînd, în treacăt fie zis, aceiași termeni protocolari ca și „faire-part"-ul similar din primăvara lui 1955 care încheia cariera octogenarului său predecesor și model, Winston Churchill — dat publicității la Buckingham Palace invocă motive de sănătate. Medicul reginei, sir Horace Evans, și alte trei somități ale științei medicale au confirmat „îngrijorarea" pe care o provoacă starea lui Eden.

Sănătatea șubrezită a lui Eden — după cum afirmă unii — din pricina crizei Suezului, de greutățile economice ale Angliei, de compromiterea politicii engleze de forță în Orientul Mijlociu, — nu a putut fi refăcută nici de soarele insulei Jamaica. La mai puțin de o lună de la înapoierea sa, în Downing Street 10, deznodămîntul s-a produs. Ziua nu a fost cunoscută dinainte, așa că demisia a constituit o surpriză cu toate că în sine ea nu a făcut senzație și nu a putut uimi pe nimeni. Compromiterea lui Eden ca figură politică era din ce în ce mai evidentă, pe măsura încăpățînării cu care apăra colonialismul și apărea ca exponent al politicii de forță.

Trebuie subliniat că momentul politic în care se produce schimbarea șefului guvernului britanic se caracterizează prin încercarea „aliatului" american de a înlocui dominația engleză în Orientul Mijlociu, așa cum de altfel procedează S.U.A. în toate regiunile lumii dominate odinioară de partenerii săi. Schimbarea șefului guvernului britanic se produce cînd Congresul S.U.A. dezbate cu ardoare „doctrina Eisenhower-Dulles" ca o expresie a tendinței imperialismului american de a nu-i lăsa să scape din mînă nici o pradă care nu mai poate fi sfîșiată de partenerii săi. Dacă Churchill a avut satisfacția să rămînă „în afara jocului" abia la peste 80 de ani, Eden a fost înlăturat după cum se vede la nici măcar 60. Diferența în minus a celor două decenii nu se poate pune exclusiv pe seama lipsei de abilitate politică a lui Eden, ci oremirilor de astăzi care mătură din cale cu mai mare repeziciune ca înainte, orice piedică din calea promovării unei politici conforme cu interesele popoarelor. Eden este astăzi trecut pe plan secundar pentru că politica reacționară ai cărui purtător de cuvînt s-a făcut, s-a compromis ea însăși. În momentul cînd agresiunea împotriva Egiptului s-a declanșat sub guvernarea lui Eden, cînd această agresiune a suferit un eșec lamentabil, cînd Anglia trece prin greutăți economice crescînde din pricina lipsei acute de petrol, cînd influența engleză în Orientul Mijlociu este înlocuită prin cea americană — demisia lui Eden apare ca o consecință logică. Nici chiar proprii săi învățăcei conservatori nu s-au mai putut arăta dispuși să-l tolereze în fruntea guvernului, fără a se teme de compromitere definitivă. Cînd s-a întors din Jamaica, la 14 decembrie, agenția „France Presse" sintetiza în următorii termeni impresia observatorilor politici de pe malurile Tamisei: „Primul ministru s-a întors dar găsește un guvern care se află în fața unei probleme greu de rezolvat".

Al doilea fiu în viață al celui de al 7-lea baronet de Windlestone Hall, Durham, născut în 1897, își încheia cariera politică în iarna lui 1957, după ce a urmat la Oxford începînd din 1922 facultatea de limbi orientale, a servit în armata engleză în calitate de căpitan și apoi ca ofițer de stat major la timpul primului război mondial. A devenit membru al parlamentului britanic în 1923 (la 26 de ani — ca și Churchill!), a fost între 1926 și 1929 secretarul parlamentar al ministrului de Externe Austen Chamberlain, a devenit subsecretar de stat la Foreign Office pentru doi ani începînd din 1931, pentru ca în 1935 să devină ministru de Externe plin, post pe care îl va relua între 1940 și 1945, după ce în guvernele de la începutul celui de al doilea război mondial a condus temporar Ministerul Coloniilor și Ministerul de Război.

Astăzi, cariera lui Sir Anthony Eden s-a încheiat. Condițiile au fost expuse sugestiv de ziarul italian „Giornale d'Italia", atunci cînd în urmă cu cîteva săptămîni pronostica inevitabila înlăturare a premierului britanic. Le redăm: „Niciodată prestigiul Angliei nu a fost compromis cu o asemenea nemaivăzută neînțelegere a lucrurilor ca în ultima perioadă, niciodată un om politic englez nu a apărut ca acum la remorca politicii străine, niciodată un om politic englez nu a fost atît de umilit ca Eden".

Z. FLOREA

Frămîntările INTERNAȚIONALĂ

GHEORGHE FLORESCU
Director adjunct la Întreprinderea de transporturi din cadrul Trustului, prelucrări Ploești candidat în circumscripția electorală Sinaia.

GHEORGHE STANA
Mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. Tr. Severin, candidat în circumscripția electorală nr. 33 Tr. Severin.

FAPTE, CIFRE ŞI PLANURI despre chimizarea agriculturii

Nimeni nu poate contesta că distanța parcursă în agricultură de la plugul de lemn la tractoarele moderne nu ar fi covîrșitoare, nu numai prin numărul anilor dar mai ales prin efectele ei: o producție agricolă mai sigură și mai mare, și îndeosebi o economisire considerabilă a forței de muncă omenești.

Și iată că acestui puternic aliat al agriculturii — mecanizarea — i s-a adăugat în ultimii ani un altul nu mai puțin valoros: chimizarea. Îngrășămintele chimice pe de o parte și substanțele destinate protecției plantelor pe de altă parte sînt cele două mari categorii de produse chimice care fac obiectul acțiunii de chimizarea agriculturii.

Îngrășăminte chimice

În cadrul acțiunii de chimizare a agriculturii, îngrășămintelor chimice li se dă acum importanța pe care cu drept cuvînt o au. Primele semne au și început să se manifeste. Cantitatea de peste 98.000 de tone îngrășăminte chimice folosite de către agricultori în anul 1955 depășește de aproape zece ori ceea ce s-a folosit în trecut, dar în același timp reprezintă numai a opta parte din cantitatea de îngrășăminte care se va folosi anul acesta.

Despre rentabilitatea îngrășămintelor chimice aproape că nu mai e nevoie să se discute. Socotind sporurile medii ce se obțin la hectar prin folosirea lor (200 kg. grîu, 500 kg. porumb, 5.000 kg. sfeclă de zahăr etc.) se poate calcula că la sfîrșitul cincinalului, cînd nevoia de îngrășăminte chimice va fi în întregime satisfăcută, se va putea asigura anual în acest fel un venit de peste 3.700.000.000 lei.

Posibilități pentru a ajunge aici există acum în țara noastră. Studiile întreprinse anul acesta de grupa de chimizare din direcția Tehnico-științifică din Ministerul Agriculturii au arătat acest lucru. Ele au mai scos la iveală și unele probleme ce se cer rapid rezolvate. Iată o primă întrebare al cărei răspuns îl poate da industria noastră chimică, a cărei producție de îngrășăminte e în continuă creștere. De ce de pildă superfosfatul, dar mai ales azotatul de amoniu ieșite din fabrică sub formă de cristale ajung pe teren sub forma unor blocuri de piatră care cu greu pot fi sfărîmate și deci împrăștiate uniform? De ce aceste îngrășăminte folosite atît de mult în cultura grîului au prețuri încă destul de ridicate? Toți industriei chimice i se cere acum fabricarea de noi tipuri de îngrășăminte: granulate, lichide, combinate.

Odată produsele obținute, revine agronomilor sarcina de a stabili cu precizione și a pune la îndemîna cultivatorilor toate datele privind folosirea îngrășămintelor chimice: indicarea îngrășămîntului specific fiecărei culturi, a dozelor diferențiate după caracteristicile solului, a timpului și mijloacelor cele mai potrivite de aplicare etc.

Împotriva bolilor și dăunătorilor culturilor agricole

„...În loc ni s-au luat soarele de desimea mușteilor. Un stol ține un ceas bun și dacă trece acela stol la un ceas și giumătate soslia altul și așe stol după stol cît ține de la aprinde pînă în desară. Cădea și la popasuri tusă unde mînea rămînea pămîntul negru, împuțit. Nice frundze, nice pai, ori de iarbă, ori de semănătură, nu rămînea...".

Așa ne-a lăsat Miron Costin în letopisețul său mărturia de mai sus, impresionat fiind de o invazie a lăcustelor.

Unui cronicar al vremurilor noastre însă, zborul lăcustelor nu i-ar mai da ocazia să creeze asemenea imagini. Lucrurile se petrec acum cu totul altfel, așa cum s-au petrecut de pildă anul acesta în regiunea Craiova unde recolta de pe o suprafață de 5.000 hectare invadată de lăcuste a fost în întregime salvată într-un timp record. Cum? Cu ajutorul avioanelor agricole, unei echipe de 30 de oameni și a unei cantități reduse de substanțe chimice.

Astăzi chimia pusă în slujba agriculturii a creat nenumărate produse, a căror folosire dă putință agricultorului să lupte nu numai împotriva lăcustelor, ci și împotriva altor dușmani ai plantelor, insecte sau boli. O serie dintre aceste produse au început să se fabrice în ultimii ani de către industria noastră: hexacloran, nitroxan, D.D.T., uleiurile horticole, pulberea de sulf, lerbicidul 2,4--D. Progresul însemnat pe care l-a făcut folosirea acestor substanțe în agricultura țării noastre poate fi ușor ilustrat de cifre. Iată cîteva: în anul 1944 se consumau pentru tratarea semințelor de cereale doar 80 de tone produse antimălurice. Anul trecut, consumul lor s-a ridicat la 750 de tone. Uleiurile horticole folosite în 1948 în cantitate doar de 50 tone s-au consumat anul trecut în cantitate de 1.800 tone.

Cu sprijinul Statului

Ce a înlesnit acest lucru? În primul rînd faptul că întreaga acțiune legată de lucrările de protecție a plantelor este astăzi, spre deosebire de trecut, sprijinită de stat. Mare parte a tratamentelor ca cele împotriva bolilor și dăunătorilor de carantină, tratamentele aplicate pomilor fructiferi, lucrările de interes republican se fac cu mijloacele bănești ale statului. De asemenea, producătorii primesc gratuit produsele destinate tratării culturilor contractate. Indiferent care ar fi însă susținătorul acestor cheltuieli, rentabilitatea tratamentelor cu produse chimice împotriva bolilor și dăunătorilor culturilor agricole este de netăgăduit.

De pildă, mălura grîului netratată produce în medie pagube de 20 la sută din recoltă. Tratînd însă semințele de grîu cu produse organo-mercurice se cheltuiesc la un hectar doar 2,70 lei, în timp ce valoarea producției salvate se ridică la aproximativ 290 lei. Lucrul se repetă și în cazul altor tratamente, ca să nu mai vorbim de ierbicidul 2,4 D — destinat distrugerii buruienilor din culturile de cereale, legume etc., care a început să fie fabricat și în țara noastră. Combaterea buruienilor de pe un hectar cu ajutorul acestui produs, costă doar 28 de lei (valoarea materialului), în timp ce valoarea sporului de producție se ridică la peste 1.000 lei. Un calcul aproximativ făcut pe întreaga economie națională arată limpede că prin folosirea mijloacelor chimice de combatere a dăunătorilor din diferitele culturi se cheltuiește, doar 4,3 la sută din valoarea producției care ar putea fi distrusă într-un an.

Rezultate există deci din plin, posibilități de dezvoltare de asemenea. Rămîne doar ca și în acest domeniu chimiștii, agronomii și chiar mecanizatorii să muncească împreună pentru a trece peste unele greutăți. Mai sînt astfel unele substanțe ca de pildă hexacloranul care nu îndeplinesc încă cerințele agriculturii în ceea ce privește finețea și constanța principiilor activi. Altele se produc încă în cantități mici și nu întotdeauna în timp util, iar datorită ambalajelor necorespunzătoare la unele produse, din fabrică pînă pe teren, pierderile pot ajunge pînă la 25 la sută. Sînt insuficiente mijloacele mecanice necesare folosirii produselor insectofungicide.

★

Nevoile agriculturii în produse chimice sînt din ce în ce mai mari și ele cresc odată cu dezvoltarea sectorului socialist. Începuturile făcute trebuie deci continuate pentru ca în cel mai scurt timp chimizarea agriculturii să devină un fapt împlinit.

Ing. SONIA MARCARIAN

Cititorii ne sesizează

Trenurile aduc zilnic un mare număr de cetățeni în gara orașului Bacău. De aci, ei așteaptă autobuzul care să-i transporte spre centru. După ce se conving însă că așteptarea este de cele mai multe ori zadarnică, se hotărăsc să o pornească pe jos cu bagajele în mînă.

Este adevărat — ne scrie tov. Gh. Brebu că numărul de mașini aflate în circulație nu este încă suficient. Aceasta nu micșorează însă cu nimic vina întreprinderii comunale. Tovarășii care răspund de bunul ei mers, aveau datoria să organizeze în așa fel orele de plecare, în cursă a mașinilor, încît la sosirea trenurilor, un autobuz să aștepte pe noii sosiți. Sfatul popular al orașului Bacău are un cuvînt de spus în această problemă.

★

În centrul minier Baia de Arieș, lupă cum ne sesizează cititorul nostru Ion Furdui, funcționarea cinematografului lasă de dorit. Sala acestui cinematograf este necorespunzătoare, iar încălzirea nu este asigurată în bune condițiuni. Din cauza lipsei unui aparat de proiecție corespunzător, rularea filmului se întrerupe de 8—10 ori. Îngreunîndu-se astfel urmărirea firului acțiunii.

Lipsuri de acest fel mai dăinuie și la alte cinematografe din raionul Cîmpeni. La cinematograful „Hora" din Cîmpeni, de pildă, sobele sînt stricate. La cinematograful din comuna Bistra, numărul scaunelor este insuficient. Față de această situație, se impun măsuri urgente de sprijinire a conducerilor cinematografelor, din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare respective.

S-o pornim cu dreptul!

**Problema aprovizionării cu pîine a cantinei U.I.L. din Stîlpeni *Trebuie mărit numărul magazinelor alimentare la Schitu Goleşti *Radioficarea şoselei Malinovschi nu mai poate suferi întîrziere*

Nu că am fi superstițioși, dar este bine ca la fiecare început de an nou, să punem rînduială în treburile noastre, să lichidăm cu ceea ce ne mai împiedică buna mers înainte și să pornim la drum mai cu temei. De aceea, se cuvine ca sesizînd unele neregului, unele trîne, organele respective să treacă la lichidarea lor.

Să poposim mai întîi la Stîlpeni. Aici s-au construit în ultimii ani o fabrică modernă de cherestea, muncitorii au locuințe confortabile, un club de toată frumusețea, etc. Cu toate acestea, la cantina U.I.L. pîinea care se servește este cu regularitate rece. Să nu credeți că responsabilul cantinei are o preferință pentru acest fel de pîine. Nu. El este obligat să o servească așa. Am mai putea adăuga că această pîine mai este și... umflată. E adusă tocmai de la Cîmpulung, de la o distanță de 30 km. Ne veți întreba: într-un centru muncitoresc nu s-a putut construi o brutărie? La care noi vă vom răspunde: negreșit. La Stîlpeni există o brutărie a cooperativei „Riușorul" care scoate o pîine bună în cantitate suficientă și... caldă. Din această pîine mănîncă toți muncitorii, dar... acasă.

Ne veți mai întreba atunci: ce împiedică ca responsabilul cantinei să cumpere pîinea de la brutăria din comună? Știți ce? Secția comercială a statului popular raional Muscel a planificat cantina U.I.L. Stîlpeni să cumpere pîinea de la Cîmpulung. Pentru aceasta, zilnic un om trebuie să facă naveta Stîlpeni-Cîmpulung pentru a aduce pîinea coaptă cu o zi înainte. Tot această secție nu permite repartizarea unor cote de făină cantinei care ar putea să-și facă pîinea la brutăria din sat, pe motiv că fabrica se află în mediul rural.

Tot așa serviciul pentru aprovizionare cu materiale-Stîlpeni care dă făină cooperativei, nu poate mări cantitatea pentru că nu are în plan... și cantina U.I.L.

Din cauza birocratismului unora suferă muncitorii. Nu s-ar putea ca secția comercială ori serviciul pentru aprovizionarea cu materiale să găsească o formă pentru reglementarea acestei situații?

Să pornim mai departe și să ne oprim pentru cîteva momente la Schitu Goleşti. Aici s-a construit un orășel muncitoresc al minerilor de la întreprinderea carboniferă Cîmpulung. Casele sînt încăpătoare, cu lumină, cu grădini și oamenii se simt bine. Gospodinele însă sînt nevoite să se plimbe zilnic, sau la două zile, pentru a se aproviziona cu alimente, ori alte produse, la Pescăreasa unde există magazine virtuite de mărfuri.

Aceasta, pentru că în Schitu Goleşti nu există decît un magazin sătesc slab aprovizionat. Oare ce împiedică O.C.L. Alimentara Cîmpulung să deschidă o sucursală și în orășelul muncitoresc?

Minerii, în orice caz o așteaptă.

Trecînd munții și cîteva ape ajungem la vestita Curte de Argeș. Printre realizările de seamă înaintate se numără și radioficarea orașului. S-a întins rețeaua pînă la Groapele, la Mălina, la Valea Tîrgului, la Noaptea.

Singurul cartier rămas neradiodifuzat este cel ce se întinde de-a lungul șoselei Malinovschi. Nu s-ar putea spune că aici nu există amatori de muzică, de o conferință, ori o piesă de teatru. Există și încă destui. Locuiesc aici foarte mulți muncitori ce lucrează la fabrica de confecții „6 Martie" care și-au manifestat de vreo doi ani dorința de a avea difuzoare în case.

Problema este puțin complicată. Șoseaua are pe o latură linia de înaltă tensiune, iar pe cealaltă o linie telefonică. În acest caz linia de radioficare ar urma să se întindă la o oarecare distanță de linia telefonică prin curțile gospodarilor.

Cu doi ani în urmă, cetățenii au aprobat ca traseul să treacă prin grădinile lor. Ba și-au și procurat cei 60 stîlpi și ceva materiale. Urma numai ca un tehnician de la P.T.T.R. Pitești să vină și să facă picheta rea traseului. Se spune că ar fi venit unul a văzut, a socotit și... a plecat. De atunci au trecut... doi ani, timp de cînd oamenii așteaptă să vină altul. Unul mai înimos.

S-ar putea ca tehnicienii de la P.T.T.R. să fie obișnuiți a veni la anumite date. De pildă, la un cincinal odată. Cum dorințele oamenilor au căpătat destulă maturitate, așteptînd, socotim că obiceiurile tovarășilor de la P.T.T.R. ar trebui să mai întîrzească și ele.

DAN BIȚICA
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Pitești

DE VEGHE la viața și avutul CETĂȚENILOR

După o spargere

La un magazin din București s-a înregistrat o spargere. În cursul nopții, răufăcătorii s-au urcat pe burlan pînă la primul etaj unde, profitînd de faptul că o fereastră fusese lăsată deschisă, s-au strecurat în cabinetul medical. De acolo au intrat în magazin unde au spart vitrine interioare furînd 21 ceasornice de mînă, aparate fotografice, truse cu stilouri, etc. etc în valoare de 53.000 lei. Dimineața, la deschiderea magazinului, constatîndu-se spargerea, a fost sesizată Miliția Capitalei. Locotenentul Covaci Alexandru, însărcinat cu cercetările, a reușit să identifice pe autorii acestui spargeri. Ei sînt Anton Antonov din Rădăuți, Nicolae Bodnar din Sucevița și Aurel Iordăchescu domiciliat în București, cal. Călărași nr. 67. Făptuitorii au fost prinși la Constanța unde se ocupau cu vînzarea lucrurilor furate, în special a ceasornicelor pe care le treceau drept importate. Aduși în Capitală, au fost depuși la închisoare. Fiind judecați de tribunal, au fost condamnați la cîte 12 ani închisoare.

Obiectele furate au fost restituite unităților respective.

La înghesuială

În zilele de vacanță, în înghesuiala din stațiile de tramvai, hoții de buzunare profită strecurîndu-se între cei grăbiți să urce în vagoane. În fața spitalului Colțea, o femeie a fost astfel jefuită de un necunoscut, care i-a deschis poșeta și a scos de acolo portmoneul cu bani și acte. El a avut însă „ghinion": a fost surprins cînd tocmai termina „operația". Locotenenții Gh. Petreanu și D. Butnaru, de la Miliția Capitalei care l-au anchetat, după ce au stabilit că e vorba de infractorul C. Istrate din str. Mițunele 8, au găsit asupra lui un carnet de economii C.E.C., în care era înscrisă suma de patru mii lei, — din „economiile" realizate prin furturi — și două mii lei în bancnote, iar la domiciliul lui au fost descoperite mai multe obiecte furate. Hoțul a mărturisit că a comis în ultima vreme mai multe furturi în tramvai.

Motocicliști „de ocazie"

Revizorul contabil Eremia Augustin din str. Aviator Sănătescu 38, ducîndu-se cu motocicleta la magazinul „Comaliment" din b-dul Magheru, după cumpărături, și-a lăsat mașina afară, — făcînd totodată imprudența de a lăsa cheia de contact la locul ei. Întrînd în magazin, el n-a observat că a fost urmărit de doi tineri care, după ce s-au convins că motociclistul e ocupat cu plata și cu ridicarea pachetului, și-au văzut de „treburile" lor. Peste un sfert de oră cînd a ieșit din magazin, contabilul a constatat că motocicleta dispăruse. Hoții au fost arestați.

Motocicleta a fost înapoiată păgubașului.

Dezvoltarea bibliotecilor școlare și universitare

Regimul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție condițiilor materiale și mijloacelor de răspîndire a științei și culturii în rîndurile elevilor și studenților din țara noastră. În acest sens, an de an au luat ființă numeroase biblioteci școlare și universitare care au fost înzestrate cu mii de volume.

Biblioteci În anii regimului democrat-popular numărul bibliotecilor școlare, ca și întreg conținutul activității acestora, s-a dezvoltat paralel cu dezvoltarea rețelei de școli și instituții de învățămînt superior. În prezent, în fiecare școală, chiar de patru clase fiind, există cîte o bibliotecă de minimum 200-500 volume. Cea mai mare dezvoltare însă a înregistrat-o învățămîntul superior, unde numărul bibliotecilor a crescut de la 58, cîte existau în anul 1948, la 325 în anul școlar 1955-1956.

Volume În anii din urmă, bibliotecile școlare și universitare au fost bogat înzestrate cu volume. Astfel, în învățămîntul de cultură generală, numărul volumelor a crescut de la 3.700.628 cît existau în anul școlar 1952-53 la 6.174.275 în anul școlar 1955-1956, ceea ce reprezintă o creștere de peste 65 la sută. În bibliotecile din învățămîntul superior, numărul volumelor a crescut de la 2.427.435 cît existau la sfîrșitul anului 1955 la 5.002.757 volume în anul 1956, ceea ce reprezintă o creștere de peste 106 la sută.

Săli de lectură Numărul sălilor de lectură a crescut și el în raport cu dezvoltarea bibliotecilor. Astfel, în învățămîntul superior de la 64 săli de lectură, cîte existau în anul 1948, s-a ajuns la 150 de săli de lectură în anul școlar 1955-1956, iar numărul locurilor din sălile de lectură a crescut de la 2328 cîte erau în 1948 la 7.685 în anul școlar 1955-1956.

Aspect din depozitul de cărți al Bibliotecii Centrale Universitare
Foto: AGERPRES

Documente de valoare la Arhivele Statului din Iași

IAȘI (de la corespondentul nostru). Arhivele statului din Iași, se îmbogățesc pe zi ce trece cu noi și valoroase documente obținute fie prin cumpărare de la diferiți particulari, fie datorită colaborării strînse cu alte instituții de cultură, în special muzee, care le semnalează existența.

Numai în anul 1953 au intrat în Arhivele Statului peste 11.000 documente, multe dintre ele datînd din sec. al XV-lea, precum și peste 1100 manuscrise, parte din ele avînd o mare valoare istorică. Printre documentele cu care s-au îmbogățit nu de mult Arhivele Statului se numără 12 hrisoave domnești originale, scrise pe pergament, cu peceți de ceară atîrnate cu gărțan de mătase, precum și numeroase documente originale și copii pe hîrtie începînd cu secolul al XVI-lea.

Se găsesc de asemenea: un document scris pe pergament, care poartă data de 17 august 1428 al voevodului Moldovei, Alexandru cel Bun, două ale voevodului Ștefan cel Mare scrise la 15 martie 1497 și 16 octombrie 1499, cinci documente provenind de la voevodul Moldovei, Petru Rareș și altele de la Alexandru Lăpușneanu, Ieremia Movilă, Radu Vodă și Moise Movilă. Au fost achiziționate apoi zapise și hrisoave domnești, 19 sigilii vechi de metal, operă a vechilor meșteri pecetari, acestea din urmă putînd servi la studiul artei respective și a reprezentărilor heraldice, precum și 4 stampe colorate originale lucrate de cărturarul Gheorghe Asachi, arhivar al statului între anii 1832-1849.

Expoziție de artă populară românească în Italia

Între 4 septembrie și 7 octombrie a fost deschisă în Sala Centrală a Expozițiilor, situată într-un cartier principal din Roma, o expoziție de artă populară românească. Expoziția a fost organizată sub auspiciile unui comitet compus din profesori universitari, specialiști în folclor și literatură română, directori de muzee, muzicologi, etc., din care au făcut parte: prof. Paolo Toschi, titularul catedrei de artă și tradiții populare de la Universitatea din Roma și director al Muzeului de etnografie, prof. Giorgio Nataletti, șeful secției de muzică populară a Academiei Santa Cecilia din Roma, prof. Rosetta Del Conte, titularul catedrei de limba și literatura română de la Universitatea din Milano, prof. Tullio Tentori, directorul Muzeului de Artă Populară din Roma și alții.

Presa italiană a publicat o serie de articole și însemnări însoțite de fotografii cu aspecte din expoziție dintre care menționăm pe cele apărute în „Paese", „Giornale d'Italia", „l'Unità", „Il Tempo", „Momento Sera" etc. De asemenea, aspecte de la deschiderea expoziției au fost filmate într-un jurnal cinematografic.

În perioada 24 noiembrie-25 decembrie 1956, aceeași expoziție a fost organizată și la Milano în „Palazzo dell'Arte". Expoziția va mai fi organizată și în alte orașe din Italia.

—■—

Noi întreprinderi de interes local

CLUJ (de la corespondentul nostru). În regiunea Cluj industria locală a luat o însemnată dezvoltare. S-au creat noi întreprinderi, s-au pus în valoare noi resurse locale, s-au produs noi sortimente, îndeosebi în sectorul bunurilor de larg consum.

În prezent, în cuprinsul regiunii Cluj funcționează un număr de 18 întreprinderi cu caracter local, cuprinzînd 480 secții, care produc peste 300 de sortimente. De mare importanță este înființarea a două noi întreprinderi raionale industriale la Beclean și Sarmaș, care deschid largi perspective de valorificare a resurselor locale existente în aceste raioane.

Datorită dezvoltării industriei locale, datorită aplicării unor însemnate măsuri tehnico-organizatorice, în ultimii patru ani producția industriala a acestor întreprinderi a înregistrat o creștere deosebită. Astfel, în anul 1956 producția bunurilor de larg consum de pe plan local a crescut față de anul 1952 cu 729 la sută. Totodată, în aceeași perioadă producția ramurii alimentare a sporit cu 291 la sută, iar aceea a materialelor de construcție cu 511 la sută.

CRONICA TEATRALĂ

„Ce înseamnă să fii onest" de Oscar Wilde

Teatrul Național Craiova

Dramaturgia lui Wilde, admirabilă oglindă purtată prin fața societății engleze din epoca victoriană, ni se dezvăluie la centenarul nașterii sale mult mai profundă și cuprinzătoare decît părea societății timpului său. Cele patru comedii — precedate de drama „Salomeea", — scrise în anii apogeului, exprimă cu o fantezie satirică și un rafinament artistic car întîlnite, dimensiunile cu adevărat amenințătoare ale existenței trîndave, pendulînd între răsfăț și beție de lumini, susținută prin amăgire de sine și fals puritanism. Citeva, într-un sonet, Wilde scrisese despre bătrîna Anglie: „Insula noastră... își pierde și coroana și splendoarea". Ei bine, nicăieri mai mult decît în piesele sale, Wilde n-a făcut demonstrația — pe atunci paradoxală — a drumului funest pe care îl urmează o lume în care „ignoranța țipă-n gura mare". Sentința definitivă asupra vremurilor nu mai aparține însă dramaturgiei: Wilde a ținut să o anunțe deschis, în față, fără paradoxuri sau subtilități, preopinenților săi. Ea a fost formulată în zguduitoarele creații inspirate de chinurile închisorii Reading care a întărit convingerea sa că „sistemul în cadrul căruia am suferit este un sistem greșit și nedrept".

Nu credem deci nimerit să apreciem adîncimea operei lui Wilde raportînd-o exclusiv la critica înfăptuită prin comediile sale în rîndul cărora se numără și „Bunbury" („Ce înseamnă să fii onest"). Eroii și acțiunea acestei comedii de moravuri evoluează pe planul paradoxului fără a implica reacții sociale puternice. Însuși faptul că Oscar Wilde refuză piesei un final care să împiedice într-un fel sau altul realizarea tuturor dorințelor eroilor probează înclinația sa spre o ironie care înțeapă dar nu rănește. Din cele șapte personaje a căror viață ușoară și comodă ne-o aduce în scenă dramaturgul, nici unul nu rămîne fără satisfacție deplină. Mister Worthing se căsătorește cu încîntătoarea Gwendolen. În ciuda faptului că originea lui socială părea de nedescifrat datorită întîmplării că a fost găsit într-o valiză. Algernon Moncrieff, tînărul convins că cel mai greu lucru ce i-a fost dat să facă vreodată este „să faci nimic", cucerește la rîndu-i nevinovăția fermecătoarei Cecily. Miss Prism posesoarea unei virste la care mariajul constituie cel puțin o extravaganță, își află un cămin sigur alături de pastorul Chasuble. Înfiripat, lady Bracknell rezolvînd afacerile matrimoniale ale fiicei sale Gwendolen și ale nepotului Moncrieff, are și ea plăcuta surpriză de a fi lămurit soarta celui lalt nepot, pierdut cu ani în urmă și regăsit în persoana lui Jack Worthing.

Acțiunea spumoasă, se dovedește îndeajuns de îngăduitoare cu spectatorul. Lucrurile se petrec asemeni unui joc de artificii: dacă toată lumea este invitată să se disireze, în schimb, nimeni nu este obligat să urmărească ținta serioasă a replicii. Pentru contemporanii scriitorului, o iluzie în plus. Pentru spectatorul de astăzi, confirmarea artistică a ipocriziei unei societăți, ridicole în părerea ce și-o făcea despre ea însăși.

Într-adevăr, sistemul situațiilor comice, minuțios creat de Wilde, apare ca o împletire a două planuri. Primul, este tentația celor doi tineri de a se juca, într-o criză de plictiseală, cu normele societății aristocratice inventînd prietenii și obligații cărora, chipurile, ar avea să le facă față. Cîlalalt, este planul pe care se desfășoară sub semnul aceleași norme comedia mariajului într-o asemenea societate. Punctul de contact al celor două planuri îl reprezintă Onest, eroul de fapt inexistent al piesei, care este drept, în cele din urmă se dovedește a fi Jack Worthing, cu toate că nici el nu știa aceasta. (Traducătorii, printr-un remarcabil efort, ne-au dăruit nu numai o excelentă tălmăcire dar și un iscusit joc de cuvinte pe măsura celui din original unde eroul presupus Onest, se cheamă Earnest, adică, serios). Acest nume de personaj care în închipuirea tinerelor fete constituie girul evident al unui mariaj fericit circulă în acțiune cu rolul unui veritabil măscărici care spune lucruri grave prin încurcăturile vesele pe care le provoacă. Risul pe care-l stîrnește confuzia creată de cei doi Oneşti (Moncrieff și Worthing) are două fețe. Una amuză, cealaltă bîciuie. Idealul acestor onorabili membri ai societății, exprimat în numele cu rezonanțe atît de încurajatoare ale lui Onest, se dovedește fals și simulat. Descoperirea făcută la un anumit moment că Onest nu există nu îngrijorează decît în măsura în care inexistența eroului ar putea atrage desfacerea logodnelor. Cum însă așa ceva nu dorește nimeni, supărarea n-o va împărtăși nici chiar lady Bracknell care, între timp, aflase la ce sumă în rente de stat se cifrează averea lui Worthing și a pupilei sale, Cecily. Restul, dacă-i nevoie, se cumpără „cu o mică monedă" de la venerabilul pastor și pretendenții n-au nimic împotrivă ca să se boteze cu numele de Onest spre a fi pe placul principiilor tepene în spiritul cărora au fost educate cele două fete. Astfel, toată lumea dacă nu este, poate deveni ușor mulțumită. În atmosfera piesei stărue totuși după căderea cortinei, gîndul nemărturisit al scriitorului: ce această societate n-are nici un ideal onest și în fond nici nu se sinchisește de așa ceva!

★

Nu știm dacă, în ultimii ani, pe scena Teatrului Național Craiova a fost realizat un spectacol atît de bine inspirat ca cel despre care scriem astăzi. În orice caz, spectacolul cu piesa „Ce înseamnă să fii onest" se numără printre cele mai bune. La succesul montării piesei lui Wilde au concurat, deopotrivă de entuziaști, grupul tinerilor absolvenți ai Institutului de teatru și cinematografie, alături de creatori de spectacole experimentați cum sînt regizorul Vlad Mugur, maestrul emerit al artei W. Siegfried, Celia Voinescu și prof. Sibille.

Regiei îi revine meritul de a fi dăruit o fidelă tălmăcire scenică replicilor scînteietoare și pline de haz. Eleganța și sobrietatea s-au completat de minune cu voioșia tinerească a eroilor. Intrucît regia nu a permis nici un fel de exagerări care să încalce spiritul și procedeele cerute de text. Evitarea oricăror tendințe de îngroșare a comicului prin efecte „de comedie" a echivalat, pe drept cuvînt, cu o încredere în capacitatea spectatorului de a pătrunde subtilitățile textului. Vlad Mugur, păstrînd intact spiritul saxon și de epocă al comediei lui Wilde, a lăsat totuși să se desfășoare fără grijă tinerețea, naivitatea și farmecul acelei virste proprii eroilor, ceea ce neîndoielnic a slujit la obținerea ritmului și construirea firească a acelor „causerii" în cuprinsul cărora scriitorul a spus multe adevăruri despre societatea vremii sale. Am fi dorit poate, mai ales în ultimul act, ca ritmul desfășurării spectacolului să dobîndească o motivare mai convingătoare, prin schimbarea de nuanță, urmărită cu consecvență pînă la final, din momentul cînd eroii cad victimă propriului lor joc.

Victor Rebenciuc (Jack Worthing) a cucerit spectatorul printr-o prezență vie, degajată, supusă organic unei alure distinse. Eroul, dovedit pînă la urmă a fi Onest, nu a precipitat desfășurarea jocului iar încordarea de voință pin care trece atunci cînd Moncrieff se substituie inexistentului său frate Onest a fost excelent interpretată în alternanța de calm exagerat cu izbucniri impulsive. Sfătuim totuși actorul să-și revadă dicția în momentele agitate ale comediei, pentru a-i înlătura unele stridențe grotești. Algernon Moncrieff, realizat de Dumitru Rucăreanu, în deosebi pe linia unui personaj de o inteligență detectivă nu a dispus încă de o concepție clară asupra rolului. Simulate pînă la evidență printr-o obositoare și permanentă congestionare a feței, calmul și siguranță sa au fost deznmînlite în mod cu totul surprinzător de comportarea infantilă față de lady Bracknell în ultimul act. Cuplul Gwendolen — Cecily a depășit așteptările noastre, și, de ce n-am spune-o, cele două tinere actrițe Silvia Popovici și Sanda Toma s-au întrecut una pe cealaltă în subtilități de joc, în dibăcia mimicii, în dicția clară și melodioasă. Lipsită de text, în unele momente, de o participare activă prin replică, Silvia Popovici a izbutit să cuprindă într-o succesiune de gesturi și priviri reacțiile sufletești ale tinerei fete la auzul celor ce se spun în prezența ei. O lady Bracknell excelînd prin osificare spirituală și ridicol afișat a creat Madeleine Nedelianu. Nu aceeași minuțioasă compoziție a rolului a dovedit Florica Nicolescu, conștiință pare-se de text, care indică personajului multă pedanterie dar nu exclude sinceritatea mărturisită deschis în acele replici care țintesc viața intimă. Partenerul ei, Clausble în interpretarea artistului emerit Remus Comănoiu a înfățișat prin candoare și seninătate excesele de pedanterie ale Floricăi Nicolescu. Pe parcursul piesei și acest cuplu a știut îndeajuns să beneficieze de indicațiile regiei căci, în scena finală, s-a acordat perfect ritmului evenimentelor surprinzătoare care cer tuturor eroilor prezență de spirit. Nu ne este îngăduit să încheiem aprecierile asupra interpreților, fără a releva creația deosebit de valoroasă a lui Constantin Rautchi (Lane). Dacă socotim o calitate principală a spectacolului faptul că a știut să pună în mișcare toate resorturile comice — de la mișcarea de elegantă aristocratică pînă la dicția a cărei melodicitate ne creează impresia că asistăm la un spectacol jucat în limba engleză — atunci, trebuie să socotim că Lane, în interpretarea lui Constantin Rautchi a fost personajul cel mai bine integrat acestor cerințe.

Scenografia aparținînd lui W. Siegfried a dat spectacolului mai mult decît un cadru al desfășurării ei dar și posibilitatea concentrării atenției spectatorului asupra jocului și replicii. Discreția, stilizarea de o fantezie comică, luminozitatea calmă a interioarelor au adăugat bunului gust al montării o completare necesară și activă pe linia respectării judicioase a textului. Celia Voinescu ne-a dăruit și de această dată prin schițele de costume savoarea și pitorescul epocii reconstituită nu numai în ceea ce are scriitor, dar, mai ales, tradițional englezesc.

Cînd am avut satisfacția să vedem acest spectacol pe scena Teatrului Național din Craiova încercam părerea de rău că ea nu va putea fi împărtășită și de spectatorul bucureștean. Cum însă colectivul interpreților piesei „Ce înseamnă să fii onest" se va afla zilele acestea în Capitală, nu rămîne de cît să ne bucurăm de această întîlnire plăcută a unui public exigent cu un spectacol bun.

EUGEN ATANASIU

Respect pentru propunerile oamenilor muncii

După cum prevede rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. în acest an, fondul întreprinderii va lua locul fondului directorului. Este o simplă schimbare a denumirii acestui fond sau este vorba de prefaceri esențiale? De unde provine această modificare; pe ce bază s-a luat o astfel de măsură? Pentru a înțelege mai lesne lucrurile este necesar să ne întoarcem cu cîteva luni în urmă. Din grija pentru a da fondului directorului rolul stimulator care îi era de altfel hărăzit, cîțiva conducători de întreprinderi au scris unor ziare centrale, printre care și ziarului nostru, arătînd greutățile pe care le întîmpină în buna utilizare a acestui fond pe care îl au la dispoziție. Acestia nu s-au sfiit să arate anomalii care uneori împiedican ca fondul directorului să constituie un izvor suplimentar pentru îmbunătățirea traiului oamenilor muncii din întreprinderi. Dar aceasta nu a fost totul. Pe baza experienței de ani de zile, cînd în economia noastră s-au produs atîtea prefaceri, pe baza sezisărilor primite din rîndul respectivelor colective de muncă, aceste cadre din întreprinderi au făcut o seamă de propuneri pentru îndreptarea situației. Printre altele se arătau unele anomalii privind formarea fondului directorului, se făceau propuneri pentru împărțirea mai echitabilă a cotelor ce erau fixate în planul de cheltuieli al acestui fond. Și iată, că ceea ce s-a propus în mod just nu a rămas undeva notat pe hîrtie, ci dimpotrivă, s-a studiat minuțios, s-au cercetat noi posibilități, s-a găsit calea pentru îndreptarea situației sezisate. Propunerile venite de jos au putut fi astfel îmbogățite și mult îmbunătățite. Constituirea fondului întreprinderii nu mai este astăzi legată în mod rigid de îndeplinirea cumulativă a indicilor principali ai planului, ci el crește în raport direct cu numărul de indici realizați. În același timp, pentru cheltuirea fondului întreprinderii s-au fixat doar două cote principale, lăsîndu-se utilizarea lor după specificul și necesitățile reale ale întreprinderii respective. Pe scurt, aceasta înseamnă crearea de condiții sporite întreprinderilor de a construi locuințe pentru muncitori, de a întreprinde alte acțiuni de îmbunătățiri social-culturale, înseamnă o mai mare cointeresare a salariaților la îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

Dar problema fondului întreprinderii, hotărît a fi instituit în urma Rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. ridică o altă problemă: anume aceea a grijii cu care partidul analizează propunerile juste făcute de mase în scopul îmbunătățirii activității diferitelor sectoare de muncă. De aceea, exemplul pe care ne-am luat îngăduința să-l pomenim mai sus nu-i singurul. În multe alte cazuri, măsurile luate de partid vin să rezolve deficiențe sezisate de oameni ai muncii, vin să îmbogățească propuneri făcute în fabrici și uzine, în ministere, în sfaturi populare, în gospodării agricole colective etc.

În acest sens plenara C.C. al P.M.R. subliniază și arată, în mod exemplar, cîtă importanță trebuie acordată propunerilor oamenilor muncii. Prelucrînd documentele plenarei, activiștii de răspundere din aparatul de stat central și local, din întreprinderile economice și culturale, au datoria să țină seama de această învățătură, de această pildă.

Se impune ca în toate acțiunile, în fiecare domeniu de activitate, participarea maselor de oameni ai muncii să fie stimulată, să se țină seama de propunerile și observațiile valoroase ale celor ce muncesc.

Nici un efort nu este prea mare atunci cînd este vorba de studierea propunerilor juste ale oamenilor muncii, atunci cînd trebuie ascultate sezisările venite din mase. Și în probleme mari, ca și în probleme așa zis mărunte, se cere aceeași atenție, aceeași grijă, același respect pentru propunerile oamenilor muncii.

TUDOR GHEORGHIU

Vă prezentăm în continuare

CANDIDAȚI IN ALEGERI

propuși de Frontul Democrației Populare

Pentru a putea vota în alegeri

La centrul de afișare a listelor de alegători nr. 1 din str. Știrbei Vodă nr. 101, raionul Gh. Gheorghiu-Dej, este zilnic o animație continuă

În clișeu: Alegătorii Dumitru Modreanu, Ananie Talban și Romulus Ungureanu verificînd înscrierea lor în listele de alegători.

Foto: NICU VASILE

Prof. univ. N. Giosan

Laboratorul de ameliorare a plantelor de la Stațiunea ICAR Cluj, căpătase un aspect festiv. Cercetătorii științifici ai stațiunii, trăiau clipe de emoție: despărțirea de directorul lor, profesorul universitar Nicolae Giosan, numit conducător al noului institut de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea-București.

Colaboratorii profesorului Giosan trăiau un moment greu. Nici cuvintele, nici florile oferite, nu puteau spune îndeajuns ce simțea fiecare dintre cercetătorii clujeni. Deși tînăr, profesorul Giosan le fusese de un real folos, se dovedise un priceput conducător al stațiunii. Îl cunoșteau bine cu toții, fiind că se ridicase de aci, din străvechea cetate a Clujului. Absolvent al Institutului agronomic din Cluj în 1945, el s-a specializat timp de 3 ani la Moscova, la Academia agricolă „Timiriazev". Întors în țară datorită pregătirii temeinice și cunoștințelor multiple acumulate, Nicolae Giosan a fost numit profesor la catedra de genetică și ameliorare a plantelor de la institutul pe care-l absolvise, Institutul agronomic Cluj.

Acum prof. Giosan se desparte de stațiunea clujeană de cercetări agricole, de colaboratorii săi.

În raportul tov. Gh. Gheorghiu-Dej, ținut la recenta plenară a C.C. al P.M.R. se arată că „într-un număr de ani trebuie să ajungem ca aproape întreaga suprafață cultivată cu porumb să fie însămînțată cu hibrid de înaltă productivitate. Noul institut de cercetări pentru cultura porumbului va trebui să contribuie la dezvoltarea și îmbunătățirea culturii acestei plante în țara noastră și la creșterea și răspîndirea în producție a unor hibrizi de mare productivitate".

Pe baza experienței sale, a cunoștințelor acumulate în urma vizitării Institutului de cercetări pentru cultura porumbului din Dniepropetrovsk (U.R.S.S.), prof. Giosan va căuta să organizeze cît mai bine munca noului institut.

Cercetătorii științifici clujeni mai știu cîl tov. Giosan va mai reveni printre ei, le va mai acorda același sprijin prețios. Pentru meritele sale deosebite, pentru intensa activitate depusă în slujba agriculturii, alegătorii din circumscripția electorală nr. 19 Cămărașu, l-au propus drept candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. Răsplata anor merite excelente.

M. SCRIPCĂ

Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Cluj

Lucreția Otrocol

Din zori și pînă seara, colectivista Lucreția Otrocol muncește cu drag în gospodăria în timpul lucrărilor agricole, cu se află mai ales la grădina de legume și zarzavaturi.

Hărnicia și priceperea ei sînt prețuite nu numai de colectiviștii din Brăești, raionul Dorohoi, ci și de cei din satele Poiana și Popeni. Nenumărați țărani muncitori de prin aceste locuri și din satele dimprejur, îi cer sfatul pe care îl primesc cu dărnicie. Cunoscută pentru străduința ei în vederea întăririi și dezvoltării continue a gospodăriei colective „Victoria", Lucreția Otrocol, care în 1950 s-a înscris printre primii țărani muncitori, lămurind apoi și pe alții să intre în colectivă, muncește cu sîrg și tragere de inimă la grădina legumicolă. Aplicînd cele învățate la cursurile agrozootehnice și folosind din plin îndrumările agrotehnice, echipa de grădină, din care face parte și dînsa, a obținut an de an producții sporite de legume și zarzavaturi de zeci și zeci de mii de lei.

Prin exemplul ei, Lucreția Otrocol a însuflețit deseori pe mulți membri ai gospodăriei colective din satul Brăești. Gospodăria lor colectivă este astăzi fruntașă.

Pentru activitatea ei rodnică și munca plină de avînt și abnegație, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori din Brăești, Virful Cîmpului, Coștăteni, Dimăcheni, Văculești, etc. au hotărît în cadrul adunărilor să susțină candidatura colectivistei Lucreția Otrocol în circumscripția electorală nr. 15 Virful Cîmpului, în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Gh. Barabaș

În anul 1949, Gheorghe Barabaș, s-a angajat muncitor la uzinele de tractoare. Mai tîrziu ca muncitor în uzinele „Strungul" a lucrat cu tragere de inimă, cîștigînd încrederea colectivului din care făcea parte și el.

Prinzînd bine tainele meseriei, el s-a achitat întotdeauna cu cinste de sarcinile ce-i reveneau, dînd peste două norme în fiecare lună.

În lupta care a desfășurat-o cu colectivul din care face parte pentru îndeplinirea înainte de termen a planului anual, el a dat o contribuție importantă. Acest colectiv a reușit să-și realizeze sarcinile de plan pe anul trecut cu o lună înainte de termen.

Despre muncitorul fruntaș, Gheorghe Barabaș, se pot spune însă mai multe. El este astăzi mîndria colectivului din care face parte. Muncitorii, tehnicienii și cetățenii din circumscripția electorală Prundu-Orașul Stalin, convinși fiind că nici în activitatea pe tărîm obștesc nu-și va precupeți eforturile, l-au propus candidatul lor în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, pentru circumscripția electorală Prundu-Orașul Stalin.

Modificări în aplicarea impozitului pe venit

În Bugetul de Stat al țării noastre, majoritatea covîrșitoare a veniturilor provine din sectorul socialist al economiei. Ponderea veniturilor de stat din economia socialistă crește în fiecare an. Așa cum se arată în documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R. veniturile de stat vor reprezenta aproape 90 la sută în Bugetul de Stat pe anul 1957.

Pe lîngă această sursă principală de venituri, Bugetul de Stat cuprinde și venituri din impozite și taxe de la populație, într-o pondere foarte mică, care exprimă contribuția populației la formarea fondurilor necesare realizării acțiunilor financiare din buget. Dintre aceste impozite fac parte și impozitele și taxele orășenești (impozitul pe veniturile populației, impozitul pe clădiri, impozitul pe terenurile din orașe, taxele asupra mijloacelor de transport, taxele asupra animalelor), care se stabilesc anual de către organele Ministerului Finanțelor.

Acțiunea de impunere pe venit la orașe pe anul 1957, va începe în curînd. Spre deosebire de anii trecuți, în impunerea pe anul 1957, prin Decretul nr. 610 publicat în Buletinul Oficial nr. 30 din 24 noiembrie 1956, au fost aduse importante modificări în aplicarea impozitului pe venit în scopul ca, pe de o parte, să fie așezat cît mai just, iar pe de altă parte să se simplifice cît mai mult operațiunile de așezare și încasare a lui. Aceste modificări se referă la sistemul de impunere pe baza normelor de venit și la definitivarea impunerilor.

Sistemul de impunere pe baza normelor de venit este avantajos atît pentru contribuabili, cărora le acordă scutirea de impozit a plusului de venit ce depășește norma, scutire de a ține evidențe, stabilitate în impunere și alte avantaje, cît și pentru aparatul de impozite care așează mai ușor impozitul pe baza normelor de venit.

Modificarea survenită cuprinde în impunerea pe baza normelor de venit pe toți meseriașii fără salariați, inclusiv pe cei cu capacitate de muncă redusă și pe cei care lucrează pe contul unui număr redus la ore (din anumite motive) și dă posibilitatea de a se impune după normele de venit și alte categorii de contribuabili ce se stabilesc de Ministerul Finanțelor. Pe anul 1957 Ministerul Finanțelor a extins sistemul normelor și la cojocari, birjari și taximetriști.

Pentru meseriașii care realizează venituri inferioare normelor datorită faptului că au o capacitate de muncă inferioară celei normale: bătrîni, invalizi, infirmi, bolnavi, femei cu copii mici și alte persoane cu dovezi certe în acest sens, sau pentru că practică meseria un număr redus de ore — cum sînt meseriașii cooperativizați, muncitorii sau funcționarii — impunerea se stabilește prin reducerea normelor de venit cu anumite procente ce se fixează de către Ministerul Finanțelor. Pentru căruțași, birjari și taximetriști normele se reduc cu 30 la sută în caz de bătrînețe, invaliditate, infirmitate sau boală, atunci cînd cel în cauză nu are ajutați de un membru de familie.

Definitivarea impunerilor provoca în trecut nemulțumiri în masa contribuabililor prin crearea diferențelor de definitivare care se încasau greu pentru că veniturile în cauză fuseseră și consumate atunci cînd se stabileau și se urmăreau la plată diferențele de impozit, în special, în cazul liber-profesioniștilor, meseriașilor și căruțașilor.

Cu începere de la 1 ianuarie 1957 impunerile anuale nu se mai definitivează decît în cazul comercianților. Pentru celelalte categorii impozitul anual stabilit pe anul curent, în funcție de veniturile anului precedent, este impozit definitiv. Impunerile provizorii pe anul 1956, astfel cum au fost modificate în cursul anului pe cale de revizuire sau prin aplicarea articolului 30 din Decret, rămîn impuneri definitive pe acel an.

Din cele arătate mai sus rezultă preocuparea statului nostru pentru crearea condițiilor necesare în vederea desfășurării normale a activității meseriașilor necooperativizați.

Spectacol de gală al Ansamblului „Vladimir Maiakovski"

Ansamblul artistic al tineretului „Vladimir Maiakovski" din R. P. Bulgaria și-a încheiat turneul în țara noastră printr-un spectacol de gală care a avut loc miercuri seara la teatrul C.C.S.

Au asistat tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Iosif Chișinevski, Vladimir Gheorghiu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Gh. Cioară, I. Dumitru, C. Loncear, Voinea Marinescu, I. Mineu, D. Simulescu, C. Teodoru, P. Drăgoescu, Th. Iordăchescu, Ghizela Vass, M. Macavei, președinte de onoare al I.R.R.C.S., A. Mănășan, și Th. Rudenco, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe, conducători ai organizațiilor obștești, personalități ale vieții artistice și culturale, un numeros public.

A participat S. Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București.

Au fost prezenți, șefii unor ambasade și misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Spectacolul a-s bucurat de un frumos succes. (Agerpres)

INFORMAȚII

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICĂ a apărut

V. I. LENIN — OPERE, vol. 10

506 pagini — 7,50 lei

La 9 ianuarie a.c. s-a semnat la București, Acordul comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Republica Populară Albania.

Acordul a fost semnat din partea guvernului romîn de Nicolae Anghel, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior și din partea guvernului albanez, de Theohar Fundo, membru al Colegiului Ministerului Comerțului Exterior al R.P. Albania.

★

La 9 ianuarie a avut loc la Ministerul Comerțului Exterior un schimb de scrisori prin care s-a prelungit pe anul 1957 valabilitatea listelor de import și export, din cadrul acordului comercial și de plăți existent între Republica Populară Romînă și Franța.

Scrisorile au fost semnate, în numele guvernului romîn de ministrul Comerțului Exterior — Marcel Popescu, și din partea guvernului francez de ministrul Franței la București — Pierre Francfort.

Sport

Astăzi în sala Floreasca R. P. R. — R. Cehoslovacă la tenis de masă

Începînd de azi și pînă duminică sala Floreasca din Capitală găzduiește tradiționalele întreceri ale Campionatelor internaționale de tenis de masă ale R.P. Romîne Ediția din acest an, care are loc în preajma campionatelor mondiale se bucură de o largă participare, reunind la startul întrecerilor concurenți din **Belgia, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Egipt, Grecia, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Romînă și R. P. Ungară.**

Întrecerile propriu zise ale campionatelor încep de fapt mîine, odată cu probele individuale, azi desfășurîndu-se întîlnirea dintre echipele masculine și feminine ale **R.P. Romîne și R. Cehoslovace**, care a fost perfectată cu acest prilej. Comisia tehnică de organizare a hotărît ca această întîlnire să aibă loc în deschidere la campionate, așa că programul de azi este următorul: orele 17.00: **Festivitatea de deschidere a campionatelor internaționale**; orele 17.30 **R.P. Romînă — R. Cehoslovacă** (feminin), după care urmează întîlnirea dintre echipele masculine.

Campionatele mondiale feminine de handbal în sală

La 8 ianuarie a avut loc la Basel o ședință a federației internaționale de handbal. Cu acest prilej s-a stabilit ca întrecerile campionatelor mondiale feminine de handbal în sală să se desfășoare anul acesta între 14 și 21 iulie la Belgrad. La competiție și-au anunțat participarea echipele Danemarcei, Franței, Austriei, R.P. Ungare, R.P.R., Suediei, R. Cehoslovace, formația unită a Germaniei și R.P.F. Iugoslavia.

Deoarece la întreceri participă 9 echipe, s-a stabilit ca o echipă să fie eliminată în preliminarii, urmînd ca în turneul final să-și dispute victoria 8 echipe.

(Agerpres)

Știri

● Echipa engleză de hochei pe gheață Harringay Racers și-a început turneul în R. Cehoslovacă jucînd în localitatea Olomouc cu selecționata de tineret a R. Cehoslovace. Hocheiștii oaspeți au obținut victoria cu scorul de 4—2.

● Schiorii noștri fruntași vor participa duminică la noi concursuri de verificare în vederea apropiatelor întîlniri internaționale. Astfel, la Poiana Stalin cei mai buni slalomiști din țară se vor întrece în cadrul competiției pentru „Cupa Dinamo". Printre cei care vor lua startul se află M. Bîră (C.C.A.), N. Pandrea (C.C.A.), G. Cristoloveanu (Dinamo), Magdalena Marotineanu (C.C.A.), Elena Suciu (Știința) și alții.

Fondiștii selecționabili în lotul republican își vor măsura forțele într-un concurs organizat de asociația „Flamura Roșie" pe pîrtiile din împrejurimile stațiunii Azuga.

Imbunătățirea sistemului de salarizare

(Urmare din pag. I-a)

noului sistem de salarizare, care va constitui un factor de primă importanță în ridicarea nivelului său de trai.

La ce categorii de salariați se referă măsurile de îmbunătățire a sistemului de salarizare

Pentru a răspunde de la început întrebărilor puse de cititori în această problemă, trebuie să subliniem că măsurile preconizate de recenta plenară a C.C. al P.M.R. se referă la muncitori Personalului tehnic, de specialitate și administrativ care n-a beneficiat în cursul anului trecut de prevederile Hotărîrii nr. 1380 privind introducerea salarizării pe funcțiuni (lucrătorii din sectorul medico-sanitar, din instituțiile de artă și cultură, din aparatul sfaturilor populare, etc.) urmează să i se îmbunătățească salarizarea, pe baza prevederilor Hotărîrii de mai sus, la începutul anului în curs.

În ce privește pe muncitori, măsurile hotărîte de recenta plenară a C.C. al P.M.R. se referă la absolut toate categoriile. Se va îmbunătăți deci atît salariul tarifar al muncitorilor care lucrează în regie cît și al celor care muncesc în acord, al muncitorilor din sectoarele de bază cît și al celor auxiliari. Trebuie de asemenea menționat că și muncitorii care au beneficiat în ultimii ani de unele majorări ale salariului tarifar nu sînt exceptați de la prevederile viitorului sistem de salarizare.

Alocațiile pentru copii vor fi plătite mai departe după criteriile stabilite prin Hotărîrea partidului și guvernului din octombrie 1956.

În legătură cu noile norme ce vor fi stabilite, este important de subliniat faptul că ele vor fi fixate în conformitate cu condițiile specifice existente la fiecare loc de muncă. Fixarea de norme cît mai juste, cît mai reale, va crea condiții pentru stabilitatea lor, ele urmînd a nu mai fi modificate decît în situații bine determinate.

Dată fiind marea însemnătate a măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare și a normării muncii, ele privind de aproape dezvoltarea economiei naționale și condițiile de muncă și de viață ale maselor largi de muncitori, înainte de a fi definitivat noul sistem de salarizare va fi experimentat în prima jumătate a acestui an într-un număr de întreprinderi, timp de cîteva luni. În cursul experimentării muncitorii, tehnicienii și inginerii din industrie vor fi larg consultați ținîndu-se seamă de sugestiile lor în definitivarea noului sistem de salarizare.

PAUL MARIAN

Drumul petrolului (III) CONCURENȚA

*** Încă un musafir nepoftit * Rockefeller șantajează... * Cînd lupul face morală * O vizită cu urmări...**

Se schimbă lupul, dar năravul ba

Osul disputat era de astă-dată petrolul din Mesopotamia (Irak), care se afla înainte de primul război mondial, sub dominația turcească. „Luptătorii" erau la început Anglia și Germania apoi intră în arenă și Franța.

Capitalul german obținuse concesionarea căii ferate de la Bagdad și dreptul de a face explorări pe o suprafață limitată la 20 de kilometri de ambele părți ale rețelei de cale ferată. Restul terenurilor petrolifere, în special cele din vilaietele Mosul și Bagdad au fost trecute de sultanul Abdul-Hamid în proprietatea sa personală. Un timp companiile engleze de petrol au stat de o parte și au scrîșnit din dinți neputincioase. Dar apoi s-au apucat de lucru și primul rezultat a fost detronarea lui Abdul-Hamid de către mișcarea „Junilor turci", care-și împărțiseră simpatiile: jumate pentru Anglia, jumate pentru Germania și de aceea nu le rămăsese nimic pentru Turcia. Al doilea rezultat a fost înființarea cu capital în exclusivitate englez, a „Băncii Naționale a Turciei", iar al treilea — înființarea societății mixte anglo-germane „Turkish Petroleum Company", ale cărei acțiuni erau repartizate: 25 la sută capitalului german, 25 la sută monopoliștilor englezi, 35 la sută Bănci Naționale a Turciei" (deci tot Angliei) și 15 la sută personal directorului Băncii așa zise turcești. Așa a început exploatarea petrolului irakian și prietenia „la cuțite" dintre capitaliștii englezi și cei germani. Posibil să fi fost trimise cu acel prilej, de la Bagdad, două telegrame cu conținut identic: „Împăcat cu turcii. Stop. Pupat toți piața irakiană".

A intervenit însă războiul mondial și „idila" petroliferă anglo-germană s-a năruit. Atunci a intrat în scenă alt lup — capitalul francez. Anglia, în schimbul ajutorului pe care Franța trebuia să i-l dea împotriva Germaniei, a acceptat ca Mesopotamia și Siria să încapă pe mîna acesteia din urmă. Apoi, însă, cînd n-a mai avut nevoie de rezistența Franței la Verdun, Anglia și-a luat frumos înapoi Mesopotamia devenită Irak și a consimțit să cedeze Franței, prin înțelegerea de la San Remo, numai cota de participație germană la „Turkish Petroleum Company" Guvernul francez înființă ad-hoc societatea privată „Compagnie Francaise des Petroles", „Idila" anglo-germană s-a transformat într-una anglo-franceză, care a rezistat pînă și-a băgat coada tigrul american

Diplomație cu miros de petrol

Scandalul diplomatic a izbucnit în 1919, după ce autoritățile britanice au refuzat să permită companiilor americane trimiterea unei expediții de explorări geologice în Mesopotamia. Pînă în clipa aceea, încercările repetate ale monopolurilor americane de a-și face loc pe cîmpurile petrolifere dintre Tigru și Eufrat, nu dusese la nici un rezultat, dar războiul rămînea pe tărîmul „inițiativei particulare". Acum el luă brusc proporții oficiale. Rockefeller puse la cale o nouă afacere în stil american în care executant era statul, iar profitor — un Rockefeller sau Mellon. A început un schimb furtunos de note și proteste între guvernele Angliei și S.U.A. Nicăieri însă în aceste documente oficiale nu s-a pomenit un cuvînt despre petrol. Discuția avea obiective „înalte", se referea numai la principiile care trebuie să fie aplicate în teritoriile sub mandat. Nu odată în această discuție, au fost folosite cuvinte mari: „egalitate pentru toți", „guvern al poporului respectiv", etc. etc. Însă trusturile americane aveau în dicționarul lor explicații aparte pentru aceste cuvinte mari. Egalitate? Da: Rockefeller să aibă în Orient aceleași drepturi cu companiile petrolifere engleze. Guvern al poporului? Da, dar să fie numit de la Washington. Americanii cereau Angliei să accepte în Orientul arab o politică a „porților deschise" pentru ca să poată și ei intra în casa arabilor unde „petroliștii" englezi se instalaseră la fel de nepoftiți, mai înainte. Englezii se refereau la faptul că aveau „drepturi obținute" anterior de la Turcia și nu voiau să se lase concurați în regiunile în care se considerau la ei acasă.

Pe atunci S.U.A. furnizau aproape 65 la sută din producția mondială de petrol și acopereau prin exportul lor aproape 55 la sută din necesitățile de petrol ale celorlalte țări. Societatea Anglo American Oil Company" fostă filială a lui „Standard Oil of New-Jersey" controla singură peste 50 la sută din furniturile de petrol și de produse de petrol către Anglia. Anglia s-a trezit în fața unui șantaj pe care l-ar invidia și regele gangsterilor. Statele Unite au amenințat că se retrag de pe piața de export a petrolului. Amenințarea poate n ar fi fost adusă la îndeplinire, dar ea și-a făcut efectul. Companionii din „Turkish Petroleum Company" s-au văzut nevoiți să primească la festinul lor un convîv care știau că le va mînca toate bucatele și poate și pe ei după aceea. Foarte curînd temerile lor începeară să se adeverească — mai ales după ce „Turkish Petroleum Company" se transformă în „Irak Petroleum Company". În 1952, participarea americană la exploatarea petrolului irakian ajunsese la 23 la sută. Cota Angliei scăzuse la aceeași dată la 54 la sută din 60 la sută cît avuse la început. Dar cu aceasta lupta nu se terminase și leul britanic nu înceta să piardă poziții în Orient.

Mister Harriman intervine

Ne întoarcem în Iran pentru a asista la continuarea ofensivei monopolurilor americane. În numele prieteniei ce o poartă leului britanic, tigrul american îi smulge din ghiare, bucată cu bucată, prada care însese cîndva „partea leului". Pînă în 1951, în Iran lucrurile rămîneseră în aparență neschimbate. Dar numai aparent, pentru că de mult începuse să se audă un vuiet surd, prevestitor de rele pentru societatea anglo-iraniană. În 1951 lucrurile au luat o întorsătură tragică pentru acționarii englezi: petrolul iranian a fost naționalizat. De astă dată n-a mai ajutat nici vechiul și încercatul procedeu al intrării cruciștoarelor engleze în Golful Persic.

Leul britanic își cam pierduse capul. Încercînd tot felul de procedee a reușit fără să vrea să producă efecte deosebit de comice, nelipsite de un autentic umor englezesc. Pe lîngă o serie de comisii engleze, care n-au reușit să obțină nimic, guvernul britanic n-a mai găsit altceva mai bun de făcut decît să trimeată oficial la Teheran pe profesorul Donald Ferguson „cel mai bun specialist englez în problemele naționalizării" ca să ajute iranienilor să ducă la bun sfîrșit naționalizarea petrolului! Acest fapt ar putea să pară anecdotic. Însă, după cum se va vedea cevă mai jos, el avea un substrat precis. Ferguson a citit în Iran o lecție despre naționalizare în care a lăsat să se înțeleagă că, deși în Anglia minele de cărbuni au fost naționalizate ele au continuat să rămînă în posesia fostilor proprietari și că, dacă iranienii vor face naționalizarea la fel ar fi foarte bine, deoarece petrolul ar rămîne tot englezilor. El a făcut iranienilor o propunere foarte prețioasă (pentru englezi) „Transmiteți-ne nouă puțurile de petrol, a declarat profesorul Ferguson, iar noi vom recunoaște că petrolul e al vostru — și iată că naționalizarea va fi înfăptuită."

Bineînțeles că asemenea propuneri și altele ca ele au fost imediat respinse de guvernul iranian. Și atunci au intervenit americanii.

După ce au lăsat ca cearta dintre Iran și Anglia să dospească bine, firmele americane au considerat că a sosit momentul să-i ajute pe prietenii lor englezi, adică să le ia locul. La 15 iulie deasupra Teheranului a apărut un avion american de tip „Constellation" din care după aterizare a descins (mai) silueta prelungă și osoasă, îmbrăcată aproape totdeauna în negru a d-lui W. A. Harriman, președinte al consiliului de administrație al Companiei de căi ferate „Union Pacific", administrator al lui „Guaranty Trust" și girant al băncii „Brown, Harriman and Co." Sosirea lui n-a rămas fără urmări. Prima dintre ele a fost „duminica sîngeroasă" de la Teheran (100 de morți și 500 de răniți) cînd iranienii i-au făcut o manifestație de „go home" lui Harriman.

Dar evenimentele mari au venit de abia mai tîrziu... Inăugurarea guvernului Mosaddik, aplicarea „punctului 4 din planul Truman" au fost verigile intermediare din lanțul care a dus la ratificarea de către Mejlisul iranian a reintoarcerii la situația dinaintea naționalizării. A fost format un consorțiu internațional pentru exploatarea petrolului iranian la care participau opt societăți petrolifere, bineînțeles tot străine: cinci americane, din care trei aparținînd grupului Rockefeller; două engleze, printre care și A.I.O.C. și una franceză. Singura diferență față de situația dinainte de naționalizare, era faptul că exploatarea petrolului iranian nu mai era un monopol englez: companiile americane dețineau acum 40 la sută din acțiunile petrolului iranian. Pentru poporul iranian, care a avut o clipă iluzia că devine stăpîn pe bogățiile țării, nu era însă nici o diferență între A.I.O.C. și noul consorțiu.

EUGEN VLADIMIR

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Marea prietenie dintre U.R.S.S. și R.P. Chineză este veșnică și de nezdruncinat

N. A. Bulganin: Popoarele sovietic și chinez sînt unite pe veci

Ciu En-lai: Trebuie să întărim unitatea lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntările rostite de N. A. Bulganin și Ciu En-lai la dejunul oferit la 8 ianuarie de N. A. Bulganin în cinstea delegației guvernamentale a R. P. Chineze.

Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin

Experiența relațiilor și colaborării noastre pe linie de stat și pe linie de partid — a arătat tov. N. A. Bulganin — dovedește că între noi a existat totdeauna o adevărată înțelegere și prietenie sinceră. Aceasta, desigur, este firesc deoarece în fruntea statelor noastre se află partide comuniste a căror bază ideologică o constituie marxism-leninismul.

Popoarele sovietic și chinez sînt unite nu numai prin năzuința spre prietenie și colaborare pe baza celor cinci principii pe care le recunosc cele două state ale noastre, ci sînt pe veci unite prin marea luptă pentru construirea societății comuniste.

Cred că dv. tovarăși v-ați putut convinge de dragostea sinceră a oamenilor sovietici față de poporul Chinei.

Partidul nostru, poporul nostru, noi toți urmărim mereu cu uriașă atenție succesele construcției socialiste în țara voastră. Ne bucurăm de fiecare victorie a voastră.

Urmărim cu mare bucurie felul cum partidul vostru, poporul vostru, traduc în viață etapă cu etapă mărețele idei marxist-leniniste, folosind în mod creator experiența altor țări în construirea socialismului. Studiem amănunțit experiența țării voastre în construirea socialismului; experiența voastră constituie un aport prețios la tezaurul învățăturii marxist-leniniste despre construirea socialismului.

În politica internațională, — a spus în încheiere tov. N. A. Bulganin — popoarele întregii lumi cunosc bine uriașul aport al poporului chinez la cauza consolidării păcii și a slăbirii încordării internaționale. Sîntem foarte mulțumiți de faptul că în lupta pentru pace mergem pe aceeași cale cu voi. Prețuim mult poziția pe care ați adoptat-o față de rebeliunea contrarevoluționară din Ungaria. Sprijinul vostru tovărășesc și eforturile voastre pentru demascarea uneltirilor imperialiștilor în Europa răsăriteană au fost de un mare ajutor atît pentru noi cît și pentru întreaga mișcare comunistă internațională.

Cuvîntarea rostită de Ciu En-lai

Tovarășul Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, a transmis la începutul cuvîntării sale de răspuns calde cuvinte de salut și recunoștință guvernului și poporului sovietic.

În continuare, tovarășul Ciu En-lai a spus: Chiar acum tovarășul Bulganin a apreciat foarte mult succesele Partidului Comunist Chinez. **Dacă vorbim despre succesele Partidului Comunist Chinez în revoluție și în opera de construcție, trebuie să mulțumim marxism-leninismului.** Tocmai aceasta a avut în vedere tovarășul Mao Tze-dun, cînd a spus că salvele Revoluției din Octombrie au adus în China marxism-leninismul. Numai după ce Partidul Comunist Chinez s-a înarmat cu marxism-leninismul, el a putut să ducă poporul chinez pe calea Revoluției din Octombrie spre victorie. **Victoria revoluției chineze și victoriile în construcție nu pot fi despărțite de sprijinul și ajutorul Uniunii Sovietice.**

Experiența revoluției chineze, a continuat tovarășul Ciu En-lai, a confirmat că dacă ne vom însuși principiile marxism-leninismului și îl vom îmbina cu practica concretă a revoluției chineze, vom dobîndi victoria; dacă ne vom abate de la principiile marxism-leninismului sau îl vom considera ca o dogmă și nu ca o călăuză în acțiune, putem cădea în greșelile revizionismului sau dogmatismului.

In continuare Ciu En-lai a spus: În istoria Partidului Comunist Chinez s-au săvîrșit de multe ori greșeli mari și mici; Partidul Comunist Chinez a trecut printr-un proces îndelungat de apărare dîrză a adevărului și de îndreptare a greșelilor. Partidul Comunist Chinez a educat permanent din punct de vedere ideologic cadrele sale, astfel încît ele să urmeze ferm linia îmbinării adevărului general al marxism-leninismului cu realitatea concretă a revoluției chineze, să fie vigilente; Partidul a cerut să se evite greșelile serioase sau să se săvîrșească mai puține greșeli.

În încheiere, tovarășul Ciu En-lai a spus:

Știm din propria noastră experiență că unitatea în sînul partidului, unitatea dintre guvernele și partidele comuniste, constituie cea mai importantă condiție pentru dobîndirea victoriei în cauza noastră comună a construirii comunismului. Imperialismul caută prilejuri pentru a duce o activitate subversivă împotriva noastră. **Pentru a învinge dușmanul trebuie să întărim unitatea lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Scopul vizitei noastre în Uniunea Sovietică îl constituie tocmai întărirea continuă a celei mai strînse unități dintre cele două state ale noastre. Marea prietenie a țărilor noastre este veșnică și de nezdruncinat.**

*

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 ianuarie au continuat la Kremlin tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze.

În cursul întrevederii din 9 ianuarie, care, ca și în ajun a decurs într-un spirit de cordialitate și prietenie, participanții la tratative au continuat schimbul de păreri asupra problemelor legate de dezvoltarea continuă a relațiilor și a colaborării frățești între cele două țări, și asupra problemelor internaționale actuale. Tratativele vor continua.

Comunicatul asupra tratativelor dintre R. P. Chineză și R. D. Germană

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul asupra tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Germane:

La 7 și 8 ianuarie 1957 au avut loc la Moscova tratative între delegația guvernamentală a Republicii Populare Chineze, condusă de Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane, condusă de primul ministru Otto Grotewohl.

În cursul tratativelor între cele două delegații guvernamentale a avut loc un schimb de păreri asupra situației internaționale actuale și asupra dezvoltării continue a relațiilor de prietenie dintre cele două state.

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Chineze sprijină declarația comună din 7 ianuarie 1957 a delegațiilor guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.D. Germane.

Cele două părți consideră că în urma atacului armat al cercurilor imperialiste agresive împotriva Egiptului și a activității lor subversive în Ungaria, în ultimele luni au fost aduse prejudicii cauzei atenuării încordării internaționale. Atacul armat împotriva Egiptului și putchul contrarevoluționar din Ungaria nu și-au atins însă scopul, dar cercurile imperialiste nu se împacă cu înfrîngerea suferită. În prezent ele continuă comploturile agresive și activitatea lor subversivă.

Cele două părți își exprimă hotărîrea de a sprijini lupta justă a poporului egiptean împotriva oricărei agresiuni și lupta justă a țărilor arabe împotriva doctrinei Eisenhower, de a continua sprijinul acordat guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al Republicii Populare Ungare sub conducerea primului ministru Kadar și de a acționa cu hotărîre împotriva remilitarizării Germaniei occidentale care amenință pacea și securitatea în Europa, precum și împotriva activității subversive a blocului N.A.T.O. condus de imperialismul american și a planurilor acestuia îndreptate împotriva R.D. Germane. Cele două părți declară că vor depune și în viitor eforturi susținute pentru a slăbi încordarea în relațiile internaționale.

Cele două părți consideră în mod unanim că unitatea țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică și colaborarea prietenească dintre acestea reprezintă o garanție sigură a menținerii păcii în lumea întreagă. Cele două părți își exprimă hotărîrea de a depune și în viitor toate eforturile pentru a întări și mai mult strînsa lor colaborare și unitate cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste pe baza învățăturii marxist-leniniste asupra egalității în drepturi a națiunilor și a internaționalismului proletar.

Cele două părți declară că în conformitate cu Tratatul de prietenie și colaborare semnat la 25 decembrie 1955 la Pekin între Republica Populară Chineză și Republica Democrată Germană, vor face totul pentru a dezvolta și în viitor colaborarea sinceră și relațiile de prietenie între cele două state. Cele două părți sînt profund încredințate că poporele chinez și german, împreună cu toate statele și popoarele iubitoare de pace, dispun de forțe suficiente pentru a zdrobi comploturile cercurilor imperialiste agresive și a menține pacea în lumea întreagă.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească.

—■—

Premierul Ciu En-lai va vizita Ungaria

PEKIN 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a dat publicității următorul comunicat cu privire la apropiata vizită a premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, în Ungaria. Pentru a întări prietenia și colaborarea frățească între R. P. Ungară și R. P. Chineză, guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar a invitat pe premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu En-lai, să facă o vizită de prietenie în Ungaria. Premierul Ciu En-lai a acceptat această invitație și va sosi în Ungaria la mijlocul lunii ianuarie a.c., după ce va fi vizitat U.R.S.S. și Polonia.

—■—

Ancheta judiciară a unor persoane acuzate de activitate contrarevoluționară din Ungaria

BUDAPESTA 9 (Agerpres). — După cum transmite MTI organele procuraturii R. P. Ungare au încheiat cercetările în cazurile unor persoane acuzate de activitate contrarevoluționară din Ungaria.

Ancheta judiciară a stabilit că ziaristul Gyula Oberovski și scriitorul Jozsef Gali au redactat și editat începînd de la 25 octombrie 1956 ziarul „Igaszag" iar începînd de la 15 noiembrie ziarul ilegal „Eluenk" care publicau materiale contrarevoluționare, antistatale și falsuri antisovietice. Persoanele susamintite sînt acuzate de asemenea de participare activă la pregătirea manifestației contrarevoluționare din 4 decembrie, de tipărirea și răspîndirea manifestelor antiguvernamentale.

Acte de acuzare au mai fost încheiate de asemenea în cazurile altor persoane care au deținut ilegal arme, au comis asasinate, au răspîndit manifeste contrarevoluționare și altele.

La închiderea ediției

Demisia primului ministru al Angliei Anthony Eden

LONDRA 9 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 9 ianuarie, LA LONDRA, S-A ANUNȚAT DEMISIA PREMIERULUI BRITANIC, ANTHONY EDEN.

În aceeași după amiază a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri. Apoi, A. Eden a fost primit de regina Elisabeta care i-a acceptat cererea de demisie. Nu s-a făcut încă cunoscut numele succesorului său la conducerea guvernului englez.

Deși atît în comunicatul oficial, cît și în declarația personală a lui A. Eden se afirmă că „sănătatea șubredă" a fost cauza acestei hotărîri grave, observatorii politici sînt unanimi în a aprecia că ea reprezintă de fapt „sfîrșitul fără glorie" al carierei de 30 de ani a fostului prim ministru englez care prin politica sa aventuristă și imprudentă a adus Anglia într-o situație extrem de dificilă.

13 nave blocate în Canalul de Suez au ieșit în larg

PORT SAID 9 (Agerpres). — Agenția ASSOCIATED PRESS anunță că în urma lucrărilor de curățire efectuate pînă în prezent în Canalul de Suez, 13 nave care au rămas blocate în canal în urma atacului franco-englez asupra Egiptului au putut în sfîrșit să ajungă la Port Said, iar de acolo să pornească în largul mării. Aceste 13 nave aparținînd a șapte națiuni au fost trase la larg de către remorchere egiptene. Operația a necesitat o mare abilitate din partea piloților egipteni, deoarece porțiunea din canal pe unde au fost remorcate aceste 13 vase este încă plină de epave.

Măsuri ale autorităților indoneziene în Sumatra centrală

DJAKARTA 9 (Agerpres) — După cum anunță agenția ASSOCIATED PRESS, la Djakarta — capitala Indoneziei — a sosit o delegație a populației de pe coasta răsăriteană a Sumatrei Centrale pentru a aduce la cunoștința guvernului central că se desolidarizează de acțiunea cîtorva militare care s-a răsculat împotriva guvernului Sastroamidjojo. Delegația a arătat că populația din această regiune rămîne credincioasă guvernului de la Djakarta. Între timp guvernul continuă să ia o serie de măsuri menite să asigure restabilirea ordinei în țară și să prevîntîmpine repetarea unor acțiuni subversive. Agenția ANTARA anunță că începînd de luni este interzis zborul oricăror avioane străine deasupra insulelor Moluce, a Javei de vest și a insulelor Celebes. După cum se știe, în repetate rînduri bandele teroriste Dar-Ul-Islam, care operează în diferite părți ale arhipelagului indonezian, sînt aprovizionate pe calea aerului de avioane străine. În majoritatea cazurilor de avioane olandeze. De asemenea guvernul central a adoptat o serie de măsuri menite să satisfacă revendicările populației din anumite regiuni în domeniul administrativ și economic. Astfel, potrivit agenției FRANCE PRESSE, ministrul de Finanțe al Indoneziei, Jusuf Wibisono, a anunțat că în Sumatra Centrală a fost trimisă suma de 20.000.000 de rupii pentru ajutorarea populației. Guvernul de la Djakarta a mai hotărît că autoritățile din sudul insulei Sumatra vor putea, pentru un timp oarecare, să folosească veniturile provenind din impozite și taxe vamale, percepute în această provincie, pentru finanțarea planurilor de dezvoltare a regiunii. Ministrul de Interne al Indoneziei, Sunarjo, a declarat la o conferință de presă că va prezenta parlamentului un proiect de lege prin care se acordă autonomie regiunii Djambi care din punct de vedere administrativ făcea parte din Sumatra Centrală.

Guvernul francez refuză în continuare să trateze cu conducătorii poporului algerian

PARIS 9 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, primul ministru francez Guy Mollet a prezentat miercuri în fața a 200 de ziariști o declarație „de intenții" în legătură cu problema algeriană. Această declarație guvernamentală a fost în prealabil aprobată de Consiliul de Miniștri reunit miercuri dimineața la Elysée. Deși a fost redactată în termeni pe cît posibil înduioșiți și prezentată ca un jalon pe calea soluționării pașnice a problemei algeriene pe care guvernul francez pretinde că ar promova-o, declarația nu face decît să reia vechile idei despre legăturile „indisolubile" dintre Franța și Algeria. **Ea exprimă din nou refuzul guvernului francez de a trata cu conducătorii luptei de eliberare a poporului algerian, și cuprinde vechile acuzații și calomnii la adresa Egiptului precum și o serie întreagă de promisiuni în funcție de renunțarea necondiționată de către poporul algerian la lupta sa pentru eliberare.**

În Irlanda de nord

Anglia continuă represiunile împotriva patrioților

LONDRA 9 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, **autoritățile engleze intensifică represaliile împotriva membrilor mișcării pentru unificarea Irlandei.** Corespondentul din Irlanda de Nord al ziarului „DAILY TELEGRAPH" relatează că la 7 ianuarie poliția a mai arestat șase persoane, numărul celor arestați în ultima lună ajungînd astfel la aproape 70 de persoane. Corespondentul relatează de asemenea că **trupele engleze din Irlanda de Nord continuă să primească întăriri.**

În același timp situația oamenilor muncii din Irlanda de Nord se înrăutățește continuu. După cum anunță ziarul „FINANCIAL TIMES" în baza statisticilor oficiale, la 10 decembrie 1956 numărul somerilor înregistrați în Irlanda de Nord se ridica la 32.792 persoane — cu 3.979 mai mult decît la 10 noiembrie 1956. Populația totală a Irlandei de Nord este de aproximativ 1.350.000 locuitori.

Ziarul „DAILY HERALD" a publicat un articol al ziaristului Basil Davidson care, referindu-se la lucrările istoricilor englezi, ajunge la concluzia că **situația actuală din Irlanda de Nord este o consecință a cruntei exploatări coloniale a acestei regiuni de către Anglia.**

După 11 săptămîni de luptă îndîrjită

Greviștii din Schleswig-Holstein au hotărît să continue marea lor grevă

BONN 9 (Agerpres). La 7 ianuarie metalurgiștii din Schleswig-Holstein, care au luat parte la cea mai mare grevă de după război din Germania occidentală, au votat în unanimitate împotriva propunerilor favorabile patronilor ale comisiei de arbitraj și au cerut continuarea grevei.

În felul acesta lupta metalurgiștilor din Schleswig-Holstein, care durează de aproape 11 săptămîni, continuă cu toată împotrivirea disperată a patronilor, sprijiniți de autorități. Se află în grevă muncitorii de la 33 de întreprinderi. Speriați de hotărîrea oamenilor muncii, de mărea amploare a luptei acestora, Uniunea Patronilor din industria metalurgică a hotărît la 7 ianuarie să recurgă la ajutorul autorităților judecătorești. Patronii declară că această grevă a muncitorilor „este fără precedent în istoria politicii sociale germane".

In cadrul O.N.U. se discută

Problema dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate

Intervenția delegatului R. P. R.

NEW YORK 9 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres la O.N.U. transmite: În Comitetul nr. 2 pentru problemele economice și financiare se dezbate în ultimele ședințe o deosebit de importantă chestiune economică și politică a epocii noastre, **problema dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate.** În fața delegațiilor se află spre examinare un raport asupra creării unui fond special al O.N.U. pentru dezvoltarea economică, raportul Consiliului economic și social, asupra problemei tarifelor internaționale și chestiunea industrializării țărilor slab dezvoltate.

Vorbind în numele delegației române, MIHAI MAGHIERU a arătat în ședința din după amiaza de 8 ianuarie ca pe baza studierii situației existente în diferite țări, O.N.U. ar putea contribui la ajutorarea țărilor slab dezvoltate prin organizarea de asistență tehnică, repartizare de tehnicieni și burse de studii și alte mijloace care ar duce la folosirea într-o mai mare măsură și în avantajul lor propriu a resurselor naturale a acestor țări. Delegația română nu este de părerea acelora care se tem de așa zisele efecte negative ale industrializării țărilor slab dezvoltate asupra țărilor cu o industrie înaintată. Dimpotrivă, dezvoltarea multilaterală a economiei unei țări lărgește piața externă. Exemplul țărilor Asiei, al căror import crește continuu pe măsură ce sporesc și necesitățile ca consecință a industrializării, confirmă aceasta.

Mihai Maghieru a arătat că creșterea simțitoare a producției industriale a R.P.R. care a avut loc după eliberarea țării noastre este întovărășită de o sporire a volumului comerțului exterior și a numărului de țări cu care întreținem relații comerciale.

Vorbitorul a arătat în continuare că delegația română apreciază activitatea depusă de comisia economică a O.N.U. pentru Europa și sprijină ideea creării unui organ de coordonare a problemelor legate de industrializarea regiunilor slab dezvoltate, considerînd că astfel s-ar putea organiza un schimb regulat de informații tehnico-economice între țări. Pe aceeași linie delegația română consideră utilă înființarea unui fond special al O.N.U. pentru finanțarea dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate. Convinsă de însemnătatea dezvoltării continue a relațiilor economice internaționale, delegația română sprijină propunerea sovietică în legătură cu convocarea unei conferințe economice mondiale ca și principiul de creare a unui organism de specialitate al O.N.U. pentru dezvoltarea comerțului internațional.

În Comitetul Politic

A FOST ADOPTATĂ O NOUĂ REZOLUȚIE CARE IMPIEDICĂ UNIFICAREA PAȘNICĂ A COREEI

NEW YORK 9 (Agerpres). — La ședința din după amiaza zilei de 8 ianuarie a Comitetului Politic au fost puse la vot proiectele de rezoluție în problema coreeană.

Primul a fost pus la vot proiectul american de rezoluție. El a fost adoptat cu majoritate de voturi. Împotriva proiectului au votat opt delegații — U.R.S.S., Albania, Bulgaria, R.S.S. Bielorusă, Cehoslovacia, Polonia, România, R.S.S. Ucraineană, 13 delegații din țările Asiei și Africii s-au abținut de la vot. În felul acesta S.U.A. și partenerii lor la diferitele blocuri și pacte militare au reușit și de data aceasta să obțină adoptarea de către sesiunea Adunării Generale a unei rezoluții care, nu numai că nu are nimic comun cu adevăratul țel al unificării Coreei, dar dimpotrivă, împiedică realizarea acestui țel.

Apoi comitetul a adoptat proiectul de rezoluție al delegațiilor Ecuadorului, Salvadorului și Venezuelei, care exprimă recunoștință guvernelor Indiei și cîtorva alte state pentru colaborarea lor în rezolvarea problemei foștilor prizonieri din războiul coreean.

După aceasta o serie de delegații au explicat motivele votului lor în legătură cu rezoluțiile adoptate de Comitet.

Cu aceasta Comitetul nr. 1 a terminat examinarea problemei coreene.

RUINE CARE ACUZĂ

Fotografia de mai sus reprezintă un aspect al orașului Port-Said după retragerea agresorilor anglo-francezi. Devastările provocate de agresori constituie un act de acuzare împotriva celor ce au vrut să atenteze la libertatea Egiptului.

Egiptul nu va discuta problema Canalului de Suez decît în cadrul O.N.U.

Declarația făcută de Abdel Kader Hatem

CAIRO 9 (Agerpres). — TASS transmite: Directorul general al direcției informațiilor al Egiptului, Abdel Kader Hatem, a dat publicității o declarație în care se spune: „Ultimatumul anglo-francez dat Egiptului la 30 octombrie 1956 în legătură cu ocuparea zonei Canalului de Suez, iar apoi dezlănțuirea operațiunilor militare împotriva zonei Canalului de Suez la 31 octombrie, reprezintă o încălcare flagrantă a Convenției din 1888, care prevede că Canalul de Suez nu trebuie să formeze obiectul vreunor acțiuni care ar putea duce la împiedicarea navigației, Convenția prevede de asemenea că nici un stat nu are dreptul să debarce trupe, să aducă echipament militar în zona canalului sau în porturile de acces spre această zonă, și că construcțiile și clădirile care se află în zona canalului trebuie să fie întotdeauna respectate și să rămînă neatinse.

Anglia și Franța au încălcat însă toate articolele acestei Convenții deoarece au întreprins agresiunea împotriva zonei Canalului de Suez, care a ridicat obstacole în calea navigației și a dus la închiderea canalului. În afara de aceasta, Anglia și Franța au ocupat efectiv unul din porturile de acces spre canal și anume Port Saidul. Ei au distrus de asemenea clădiri și construcții din preajma canalului. Toate acestea s-au petrecut după ce la 13 octombrie anul trecut, Consiliul de Securitate a recomandat reglementarea pașnică a litigiului în legătură cu Canalul de Suez, prin tratative între Egipt, Anglia și Franța. Anglia și Franța s-au înțeles anterior asupra acestei agresiuni în timpul cît aveau loc tratativele cu privire la rezolvarea pașnică.

Dat fiind toate acestea, Egiptul nu poate ulia cele ce s-au săvîrșit împotriva teritoriului său și nu poate relua sub nici o formă tratativele cu Anglia și Franța. Egiptul nu poate discuta această problemă decît în cadrul Organizației Națiunilor Unite".

—■—

Ședința conducerii Partidului Comunist Italian

ROMA 9 (Agerpres). — La 9 ianuarie a avut loc ședința conducerii Partidului Comunist Italian la care s-a adoptat hotărîrea de a se convoca la 14 ianuarie plenara Comitetului Central al partidului. Pe ordinea de zi a plenarei se află următoarele probleme:

1) Situația în domeniul agriculturii și lupta împotriva sărăciei (raportor Arturo-Colombi); 2) Campania din 1957 pentru preschimbarea carnetelor de partid și pentru atragerea de noi membri în partid (raportor Giorgio Amendola); 3) Alcătuirea comisiilor de lucru ale Comitetului Central și numirea redactorilor organelor presei de partid; 4) Aprobarea redactării definitive a textului rezoluției celui de al VIII-lea Congres național al partidului.

SPECTACOLE

TEATRE: *Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.* 19.30: Tosca; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Comedia) 19.30: Doamna nevăzută; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 19.30: Omul cu mîrțoaga; *Municipal* (sala Matei Millo) 19.30: Răzvan și Vidra; *Municipal* (sala Ion Creangă) 16.00: Cocoșelul neascultător; *Armatei* (sala din Calea 13 Septembrie) 19.30: Fîntîna Blanduziei; *Armatei* (sala Magheru) 19.30: Zbor de noapte; *Tineretului* 19.30: Fete rătăcite (Premieră); *Muncitorese C.F.R.* (Giulești) 19.30: Volpone; *C. Nottara* 19.30: Cautiunea; *Operetă* 19.30: Liliacul; *Evreiese de stat* 20: Un vis goldenian; *Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"* (sala Savoy) 16 și 20: Un băiat iubește o fată; *Țăndărică* (sala din str. Academiei) 16: Pomul de iarnă și Ghiocănelul; *O.S.T.A.* (sala Dalles) 20.45: Muzica e viața mea; *Circul de stat* 20.30: O seară la circ.

CINEMATOGRAFE: *Republica, Elena Pavel, Înfrățirea între popoare, Al. Popov:* Indragostiții; *Magheru, I. C. Frimu, Miorița:* Cînd vine furtuna; *V. Alecsandri, București, Gh. Doja, Al. Sahia, 1 Mai:* Moartea unui zeilist; *Maxim Gorki, Unirea, Munca:* Drumuri și destine; *Timpuri Noi:* Mărul cu mereie de aur, Visul micuței Mei; *Fluierașul fermecat; Cultural, Central, Dolna, G. Coșbuc:* Artistă cu orice preț; *Lumina, Vasile Roaita:* Tata, mama, nevasta și eu; *Victoria, Ilie Pintilie:* Dreptul de a te naște, completare; *Lacul Roșu; Grivița:* Cadrilul; *C. David:* Aida; *I. Vladimirescu, Arta:* Primele bucurii; *Moșilor:* Prietene de moarte; *23 August:* Marile manevre; *Doncu Simo:* Ganga; *Popular:* Asasinatul din str. Dante; *M. Eminescu:* Filmul Vagabondul (seria II-a); *Volga, N. Bălcescu:* Cotabla viselor; *8 Mai:* Mușchi cu bucluc; *Libertății:* „Hoții" de copii; *Olga Bancic:* Muntele bătut de vînt; *Tineretului, Aurel Vlaicu:* Iartă-mă.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 11, 12 și 13 ianuarie a.c. următorul timp probabil:

În București: Vremea se menține călduroasă cu cerul schimbător. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura fără schimbări importante. Dimineața și seara ceață sau pîclă.

În țară: Vremea rămîne călduroasă cu cerul schimbător, mai mult noros. Precipitațiuni de scurtă durată sub formă de ninsoare și lapoviță în nordul țării. Local ploaie. Vîntul va sufla potrivit cu unele intensificări în răsăritul țării. Temperatura ușor variabilă. Minimele vor fi cuprinse între minus 6 grade și plus 4 grade iar maximele între 0 grade și plus 8 grade. Pe alocuri ceață seara și dimineața.

Cînd trust-menii sînt generoși...

Detroit este unul din orașele mari din Statele Unite și cel mai important centru mondial de fabricare a automobilelor. În acest oraș peste 120.000 de muncitori nu au actualmente de lucru. Cele trei mari companii: „General Motors", „Ford" și „Chrysler", care în ajun de Crăciun au lăsat pe drumuri alte mii de muncitori, au devenit dintr-o dată extrem de „caritabile" și au anunțat prin presă și radio că sînt gata să ofere de lucru la „refugiații" recent importați din Ungaria.

Acest lucru a stîrnit bineînțeles indignarea șomerilor din Detroit, mulți dintre ei arătîndu-și nemulțumirea prin scrisori adresate presei locale, scrisori din care spicuim următoarele:

Muncitorul William Mazinkowski scrie: **„Mă întreb, cum se poate că persoanelor strămutate din țări străine li se oferă de lucru la iuțeală? Am lucrat la Murray Corp. of America de la 1933 pînă în 1954. Compania și-a închis porțile și mi-am pierdut vechimea... Am acum 45 de ani, fără nici o perspectivă de a găsi de lucru, fără vechime și cu economiile aproape secate. Nu mai știu unde să mai caut de lucru sau ce să mă fac. Poate că-mi puteți da vreun sfat... Aș fi bucuros să accept un post de măturător dacă l-aș găsi. Tot ceea ce vreau de Crăciun e de a găsi de lucru".**

O soție a unui muncitor automobilist care iscălește „Mrs. E. C." scrie: **„Dacă țara noastră e atît de mare, de ce nu oferă ceva din alimentele și alte articole care se află pînă la refuz în hambare și depozite, americanilor flămînzi? Tot ce auzim e ce se face pentru cei din Europa. Sînt chiar aici în orașul nostru oameni care nu au destule haine și nici destulă hrană. Copiii lor nu pot merge la școală pentru că n-au haine să le țină cald. Să ne îngrijim mai întîi de nevoiașii noștri".**

Un alt muncitor șomer scrie: **„Sînt fără de lucru încă din martie trecut. Umblu peste tot cu cereri, dar cînd văd că am 42 de ani, spun că nu au nimic pentru mine. Sînt pe cale de a-mi pierde casa și tot ce posed. Și acești refugiați vin aci cu promisiuni gata că vor avea și de lucru și casă".**

Cele menționate sînt suficiente pentru a arăta situația disperată economică și morală a unei mari părți de muncitori americani. Totodată ele demască și „generozitatea" trusturilor americane pentru cei care au voit să reintroducă fascismul în țara lor proprie și care desigur vor fi folosiți pentru spargerea mișcării sindicale din S.U.A.

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10. Administrația 7.60.10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"